

**LEGE nr. 271 din 23 iunie 2003 pentru ratificarea protocoalelor
Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe
lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, adoptate la Aarhus la
24 iunie 1998 și la Gothenburg la 1 decembrie 1999**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1

Se ratifică Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la poluanții organici persistenti, adoptat la Aarhus la 24 iunie 1998.*)

Art. 2

Se ratifică Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la metale grele, adoptat la Aarhus la 24 iunie 1998.*)

Art. 3

Se ratifică Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic, adoptat la Gothenburg la 1 decembrie 1999.*)

Art. 4

Anul de referință pentru reducerea emisiilor anuale totale în atmosferă de poluanți organici persistenti ce fac obiectul protocolului prevăzut la art. 1, precum și pentru reducerea emisiilor anuale totale în atmosferă de metale grele ce fac obiectul protocolului prevăzut la art. 2 este anul 1989.

Art. 5

România, țară cu economie în tranziție, beneficiază de termenele de aplicare a valorilor limită pentru emisiile de poluanți ce fac obiectul protocolului prevăzut la art. 3.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

ANEXA 1:

Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la poluanții organici persistenti

ANEXA 2:

Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la metale grele

ANEXA 3:

Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 470 din data de 1 iulie 2003

PROTOCOLUL din 1 decembrie 1999 al Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic, adoptat la Gothenburg *)

Părțile,

hotărâte să pună în aplicare [Convenția asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi](#),

conștiente că oxizii de azot, sulful, compușii organici volatili și compușii reduși ai azotului au fost asociați cu efecte nocive asupra sănătății umane și mediului,

preocupate de faptul că, nivelele critice pentru sănătatea umană și vegetație ale acidifierii, ale azotului din îngrășăminte și ale nivelului de ozon sunt depășite în multe regiuni ale Comisiei Economice a Națiunilor Unite pentru Europa,

preocupate de asemenea de faptul că oxizii de azot, sulful și compușii organici volatili emiși, ca și poluanții secundari, cum ar fi ozonul și produsele de reacție ale amoniacului, sunt transportați în atmosferă pe distanțe lungi și pot avea efecte transfrontiere nocive,

recunoscând că emisiile provenite de la Părțile Comisiei Economice a Națiunilor Unite pentru Europa contribuie la poluarea aerului la scară emisferică și globală și recunoscând potențialul de transport între continente și necesitatea unor studii aprofundate asupra acestui subiect,

recunoscând de asemenea că Statele Unite ale Americii și Canada negociază în prezent, la nivel bilateral, reducerea emisiilor oxizilor de azot și a compușilor organici volatili pentru a evita efectele transfrontiere ale ozonului,

recunoscând în plus că statul Canada va realiza reduceri suplimentare ale emisiilor de sulf până în anul 2010 prin aplicarea Strategiei pan-canadiene de luptă împotriva ploilor acide începând din anul 2000 și că Statele Unite ale Americii s-au angajat să pună în aplicare un program de reducere a emisiilor oxizilor de azot în partea estică a teritoriului lor și să treacă la reducerea emisiilor necesare respectării normelor lor naționale de calitate a aerului cu privire la particulele în suspensie,

hotărâte să aplice o abordare complexă în vederea prevenirii sau reducerii la minimum a depășirilor cantităților și nivelurilor critice,

luând în considerare emisiile provenite de la anumite activități și instalații existente răspunzătoare pentru nivelurile actuale ale poluării atmosferice și dezvoltarea unor activități și instalații ulterioare, conștiente de existența unor tehnici și metode de gestionare destinate reducerii emisiilor acestor substanțe,

hotărâte să aplice măsurile necesare pentru a anticipa, preveni sau reduce la minim emisiile acestor substanțe, având în vedere aplicarea măsurilor preventive, stabilite prin principiul 15 al Declarației de la Rio asupra mediului și dezvoltării,

reafirmând că statele, conform Cartei Națiunilor Unite și principiilor dreptului internațional, au dreptul suveran de a-și exploata resursele proprii conform propriilor politici de mediu și

dezvoltare și datorită de a acționa astfel încât activitățile efectuate în limitele domeniului lor de jurisdicție sau de control să nu pună în pericol mediul altor state sau al altor zone situate dincolo de jurisdicția lor națională,

conștiente de necesitatea unor abordări regionale eficiente din punct de vedere al costurilor pentru combaterea poluării aerului care să ia în considerare faptul că efectele și costurile măsurilor antipoluare variază în diverse țări.

luând în considerare contribuția importantă a sectorului privat și non-guvernamental la cunoașterea efectelor asociate acestor substanțe și a tehnicilor disponibile pentru micșorarea lor, precum și rolul acestor sectoare în sprijinirea reducerii emisiilor în atmosferă.

având în vedere că măsurile luate pentru reducerea emisiilor de sulf, a oxizilor de azot, a amoniacului și a substanțelor organice volatile nu trebuie să constituie o modalitate de exercitare a unor discriminări arbitrare sau nejustificate sau restricții disimulate în concurența și comerțul internațional.

luând în considerare cele mai bune informații și date științifice și tehnice disponibile despre emisiile acestor substanțe, transformările lor în atmosferă și efectele acestor substanțe asupra sănătății umane și mediului, precum și despre costurile măsurilor antipoluare și recunoscând necesitatea îmbunătățirii acestor cunoștințe și a continuării cooperării științifice și tehnice pentru clarificarea acestor probleme,

având în vedere că prin Protocolul privind controlul emisiilor de oxizi de azot sau al fluxurilor lor transfrontiere, adoptat la Sofia la 31 octombrie 1988, și prin Protocolul privind controlul emisiilor compușilor organici volatili și al fluxurilor lor transfrontiere, adoptat la Geneva la 18 noiembrie 1991, există deja prevederi privind controlul emisiilor oxizilor de azot și al compușilor organici volatili și că anexele tehnice ale ambelor protocele conțin îndrumări tehnice pentru reducerea acestor emisii.

având în vedere de asemenea că prin Protocolul privind reducerea suplimentară a emisiilor de sulf, adoptat la Oslo la 14 iunie 1994, există deja prevederi privind reducerea emisiilor de sulf pentru a contribui la scăderea depunerilor acide prin diminuarea depășirilor depunerilor critice de sulf, care au fost calculate pornind de la nivelul critic al acidității conform contribuției compușilor oxidați ai sulfului la depunerile acide totale în 1990,

având în vedere, în plus, că prezentul Protocol este primul acord al Convenției care are ca obiectiv specific compușii reduși ai azotului.

având în vedere că reducerea emisiilor acestor substanțe poate fi utilă și în controlul altor poluanți, inclusiv, în special, aerosolii solizi secundari transfrontalieri care contribuie la efectele nocive asupra sănătății umane prin expunerea la particulele în suspensie din aer,

având în vedere, de asemenea, necesitatea de a evita, cât mai mult posibil, adoptarea unor măsuri în vederea realizării obiectivelor prezentului Protocol care să agraveze alte aspecte decât cele asociate sănătății umane și mediului înconjurător,

luând cunoștință de faptul că măsurile adoptate pentru reducerea emisiilor oxizilor de azot și a amoniacului ar trebui să ia în considerare întregul ciclu biogeochimic al azotului și, pe cât posibil, nu ar trebui să conducă la creșterea emisiilor de azot reactiv, inclusiv de oxizi de azot, care ar putea agrava alte aspecte asociate azotului,

știind că metanul și monoxidul de carbon emiși de activitățile umane contribuie la formarea ozonului troposferic în prezența oxizilor de azot și a compușilor organici volatili,

conștiente de asemenea de angajamentele pe care Părțile și le-au asumat prin Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice,

au convenit următoarele:

Art. 1: DEFINIȚII

În sensul prezentului Protocol:

- 1.** "Convenție" reprezintă Convenția privind poluarea atmosferică transfrontieră pe distanțe lungi, adoptată la Geneva la 13 noiembrie 1979;
- 2.** "EMEP" reprezintă Programul de cooperare privind supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi a poluanților atmosferici în Europa;
- 3.** "Organism Executiv" reprezintă Organismul Executiv al Convenției, constituit în baza art. 10 alin. (1) din Convenție;
- 4.** "Comisie" reprezintă Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite;
- 5.** "Părți" reprezintă, în cazul în care nu se prevede altfel, Părțile prezentului Protocol;
- 6.** "zona geografică a activităților EMEP" reprezintă zona definită la art. 1 alin. (4) din Protocolul Convenției din 1979 asupra poluării transfrontiere pe distanțe lungi cu privire la finanțarea pe termen lung a Programului de cooperare privind supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi a poluanților atmosferici în Europa (EMEP), adoptat la Geneva la 28 septembrie 1984;
- 7.** "emisie" reprezintă eliberarea de substanțe în atmosferă dintr-o sursă punctuală sau dintr-o sursă difuză;
- 8.** "oxizi de azot" reprezintă monoxid de azot și dioxid de azot, exprimați ca dioxid de azot (NO₂);
- 9.** "compuși reduși de azot" reprezintă amoniacul și produsele sale de reacție;
- 10.** "sulf" reprezintă toți compușii de sulf, exprimați ca dioxid de sulf (SO₂);
- 11.** "compuși organici volatili" sau "COV" reprezintă, în cazul în care nu se specifică altfel, toți compușii organici de natură antropică, alții decât metanul, și care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare;
- 12.** "sarcină critică" reprezintă o estimare cantitativă a concentrațiilor de poluanți din atmosferă pentru o durată de expunere specifică, sub care, conform cunoștințelor actuale, nu se produc efecte nocive directe asupra elementelor sensibile ale mediului înconjurător,
- 13.** "niveluri critice" reprezintă concentrațiile de poluanți din atmosferă pentru o durată de expunere specificată, peste care, conform cunoștințelor actuale, pot produce efecte nocive directe asupra receptorilor, cum ar fi: ființele umane, vegetația, ecosistemele sau materialele;
- 14.** "zona de gestionare a emisiilor de poluanți" sau "ZGEP" reprezintă zona desemnată în anexa III în condițiile stabilite în art. 3 alin. (9);

15."sursă fixă" reprezintă orice construcție, structură, dispozitiv, instalație sau echipament fix, care emite sau poate să emită sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili sau amoniac, direct sau indirect, în atmosferă;

16."sursă fixă nouă" reprezintă orice sursă fixă a cărei construcție sau modificare a început după expirarea unui an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol. Este de competența autorităților naționale să decidă dacă modificarea este sau nu importantă, ținând cont de unii factori, cum ar fi beneficiile pe care această modificare le va avea asupra mediului.

Art. 2: OBIECTIVUL

Obiectivul prezentului Protocol este de a controla și de a reduce emisiile de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili, care sunt produse de activitățile antropice și care pot produce efecte nocive asupra sănătății, ecosistemelor naturale, materialelor și culturilor agricole datorită acidifierii, eutrofizării sau formării ozonului troposferic, efecte consecutive unui transport atmosferic transfrontier pe distanțe lungi și să asigure, pe cât posibil, că pe termen lung și prin abordări treptate, avându-se în vedere progresele realizate în cunoașterea științifică, depunerile de origine atmosferică și concentrațiile lor din atmosferă nu depășesc:

(a) pentru Părțile situate în zona geografică a activităților EMEP și pentru Canada, sarcina critică a acidității, stabilită în anexa I;

(b) pentru Părțile situate în zona geografică a activităților EMEP, sarcina critică a azotului din îngurășăminte, stabilită în anexa I; și

(c) pentru ozon:

(i) pentru Părțile situate în zona geografică a activităților EMEP, nivelurile critice ale ozonului, stabilite în anexa I;

(ii) pentru Canada, standardul pan-canadian pentru ozon; și

(iii) pentru Statele Unite ale Americii, standardul național de calitate a aerului pentru ozon.

Art. 3: OBLIGAȚII DE BAZĂ

1. Fiecare Parte care are un plafon de emisie inclus în oricare dintre tabelele anexei II trebuie să reducă și să mențină reducerea emisiilor sale anuale în conformitate cu acel plafon și cu termenele specificate în prezenta anexă. Fiecare Parte, cel puțin, trebuie să controleze emisiile sale de compuși poluanți în conformitate cu obligațiile din anexa II.

2. Fiecare Parte trebuie să aplice valorile limită specificate în anexele IV, V și VI pentru fiecare sursă fixă nouă care face parte din categoria surselor fixe, identificate în anexele respective, nu mai târziu decât în termenele specificate în anexa VII. Ca o alternativă, o Parte poate aplica strategii diferite pentru reducerea emisiilor care să realizeze niveluri globale echivalente pentru toate categoriile de surse luate împreună.

3. Fiecare Parte, în măsura în care este tehnic și economic posibil, luând în considerare costurile și avantajele, trebuie să aplice valorile limită specificate în anexele IV, V și VI fiecărei surse fixe existente din categoria surselor fixe identificate în anexele respective nu mai târziu decât în termenele specificate în anexa VII. Ca o alternativă, o Parte poate să aplice strategii diferite pentru reducerea emisiilor prin care să realizeze niveluri globale echivalente pentru toate categoriile de surse luate împreună sau, pentru Părțile din exteriorul zonei geografice a EMEP să aplice strategiile necesare realizării obiectivelor naționale sau regionale privind combaterea acidifierii și îndeplinirii standardelor naționale de calitate a aerului.

4. Valorile limită pentru cazanele de aburi și dispozitivele de încălzire noi sau existente cu o putere termică nominală mai mare de 50 MW_{termic} și pentru vehiculele noi de mare tonaj trebuie evaluate de către Părți la o sesiune a Organismului Executiv în vederea modificării anexelor IV, V și VI cel mai târziu în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol.

5. Fiecare Parte aplică valorile limită pentru combustibilii și sursele mobile noi identificate în anexa VIII nu mai târziu decât în termenele specificate în anexa VII.

6. Fiecare Parte aplică cele mai bune tehnici disponibile surselor mobile și fiecăreia dintre sursele fixe noi sau existente, luând în considerare documentele-ghid I-V adoptate de Organismul Executiv la cea de a 17-a sesiune a sa (decizia 1999/1) cu toate modificările aduse.

7. Fiecare Parte ia măsurile corespunzătoare bazate, între altele, pe criterii științifice și economice de reducere a emisiilor de compuși organici volatili asociați cu folosirea unor produse neincluse în anexa VI sau VIII. Părțile stabilesc valorile limită pentru compușii organici volatili conținuți în produsele

neincluse în anexele VI sau VIII. ca și termenele pentru aplicarea acestor valori limită cel mai târziu până la a doua sesiune a Organismului Executiv de după intrarea în vigoare a prezentului Protocol, în vederea adoptării unei anexe asupra produselor, inclusiv criteriile de selectare.

8. Conform alin. (10), fiecare Parte:

- (a) aplică, cel puțin, măsurile de control pentru amoniac specificate în anexa IX; și
- (b) aplică, acolo unde consideră necesar, cele mai bune tehnici disponibile pentru prevenirea și reducerea emisiilor de amoniac, menționate în documentul-ghid adoptat de către Organismului Executiv la cea de a 17-a sesiune a sa (decizia 1999/1) și toate modificările aduse.

9. Alin. (10) se aplică oricărei Părți:

- (a) a cărei suprafață totală este mai mare de 2 milioane Kmp;
- (b) ale cărei emisii anuale de sulf, oxizi de azot, amoniac și/sau compuși organici volatili care contribuie la acidifierea, eutrofizarea sau formarea ozonului în zonele de sub jurisdicția uneia sau a mai multor Părți provin, în principal, dintr-o zonă de sub jurisdicția sa desemnată, ca ZGEP în anexa III și care a prezentat documentația în conformitate cu lit. (c) asupra acestui, efect;
- (c) care a prezentat, în vederea semnării, ratificării, acceptării sau aprobării prezentul Protocol sau în vederea aderării la acesta, o descriere a zonei geografice a uneia sau mai multor ZGEP pentru unul sau mai mulți poluanți, împreună cu documentația de referință, pentru includerea în anexa III; și
- (d) care și-a precizat intenția de a acționa în conformitate cu prezentul alineat cu ocazia semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezentul Protocol.

10. Părții careia i se aplică prezentul alineat:

- (a) dacă este situată în interiorul zonei geografice a EMEP, i se va cere să se supună prevederilor prezentului articol și ale anexei II numai în interiorul ZGEP corespunzătoare fiecărui poluant pentru care o ZGEP de sub jurisdicția sa este înscrisă în anexa III; sau
- (b) dacă nu este situată în interiorul zonei geografice a EMEP, i se va cere să se supună prevederilor alin. (1), (2), (3), (5), (6) și (7) și anexei II numai în interiorul ZGEP corespunzătoare fiecărui poluant (oxizi de azot, sulf și/sau compuși organici volatili) pentru care o ZGEP de sub jurisdicția sa este inclusă în anexa III și nu i se va cere să se supună alin. (8) în orice alt loc de sub jurisdicția sa.

11. În momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezentul Protocol, Canada și Statele Unite ale Americii trebuie să prezinte Organismului Executiv angajamentele lor privind reducerea emisiilor de sulf, oxizi de azot și compuși organici volatili în vederea includerii automate în anexa II.

12. Părțile, sub rezerva concluziilor primei analize prevăzute la art. 10 alin. (2) și cel mai târziu la un an după terminarea acestei analize, trebuie să înceapă negocierile asupra unor obligații suplimentare de reducere a emisiilor.

Art. 4: SCHIMBUL DE INFORMAȚII ȘI TEHNOLOGII

1. Fiecare Parte, acționând conform legilor, reglementărilor și practicilor sale, dar și în concordanță cu obligațiile care decurg din prezentul Protocol, trebuie să creeze condițiile favorabile pentru facilitarea schimbului de informații, tehnologii și tehnică, în scopul reducerii emisiilor de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili, angajându-se să promoveze, între altele:

- (a) constituirea și actualizarea bazelor de date privind cele mai bune tehnici disponibile, inclusiv a celor care permit creșterea eficienței energetice, combustibilii puțin poluanți și practicile agricole nepoluante;
- (b) schimbul de informații și experiență privind dezvoltarea sistemelor de transport mai puțin poluante;
- (c) contacte directe și cooperare în sectorul industrial, inclusiv parteneriatul între întreprinderi; și
- (d) acordarea de asistență tehnică.

2. În vederea promovării activităților specificate la alin. (1), fiecare Parte trebuie să creeze condiții favorabile pentru facilitarea contactelor și a cooperării între organizațiile și persoanele competente care, atât în sectorul privat, cât și în sectorul public, pot să furnizeze tehnologii, servicii de proiectare și inginerie, mijloace materiale sau financiare.

Art. 5: CONȘTIENȚIALIZAREA PUBLICULUI

1.Fiecare Parte, acționând în conformitate cu legile, reglementările și practicile sale, va sprijini furnizarea de informații către publicul larg, inclusiv informații asupra:

- (a)emisiilor naționale anuale de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili, precum și progresele realizate în vederea conformării la plafoanele naționale de emisie sau la alte obligații menționate în art. 3;
- (b)depunerilor și concentrațiilor poluanților respectivi și, acolo unde este cazul, depunerile și concentrațiile acestora în raport cu conținutul și nivelurile critice menționate în art. 2;
- (c)concentrațiilor ozonului troposferic; și
- (d)strategiilor și măsurilor aplicate sau care urmează să fie aplicate în vederea atenuării problemelor de poluare atmosferică tratate în prezentul Protocol și expuse în art. 6.

2.În plus, în vederea reducerii la minim a emisiilor, fiecare Parte poate acționa astfel încât publicul să aibă acces larg la informațiile privind:

- (a)combustibilii și carburanții mai puțin poluanți, sursele de energie regenerabilă și eficiența lor energetică, inclusiv utilizarea lor în sectorul transporturilor;
- (b)compușii organici volatili conținuți în produse, inclusiv marcarea acestora;
- (c)opțiunile de gestionare a deșeurilor ce conțin compuși organici volatili care sunt produse de către consumatori;
- (d)practicile agricole nepoluante în vederea reducerii emisiilor de amoniac;
- (e)efectele asupra sănătății și mediului asociate cu poluanții vizați de prezentul Protocol; și
- (f)măsurile pe care le pot lua întreprinderile și persoanele particulare pentru a sprijini reducerea emisiilor poluanților menționați în prezentul Protocol.

Art. 6: STRATEGII, POLITICI, PROGRAME, MĂSURI ȘI INFORMAȚII

1.Fiecare Parte, pe baza unor criterii științifice și economice solide, în vederea facilitării punerii în aplicare a obligațiilor contractate conform art. 3:

- (a)adoaptă strategii, politici și programe de sprijin, fără o întârziere excesivă, după intrarea în vigoare a prezentului Protocol în ceea ce o privește;
- (b)aplică măsuri de control și reducere a emisiilor sale de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili;
- (c)aplică măsuri pentru încurajarea creșterii eficienței energetice și pentru utilizarea energiei regenerabile;
- (d)aplică măsuri de reducere a utilizării combustibililor și carburanților poluanți;
- (e)dezvoltă și introduce sisteme de transport mai puțin poluante și se angajează să promoveze sisteme de gestionare a traficului în vederea reducerii emisiilor globale ale traficului rutier;
- (f)aplică măsuri de încurajare a dezvoltării și introducerii proceselor și produselor mai puțin poluante, ținând cont de documentele-ghid I-V adoptate de Organismul Executiv la cea de a 17-a sesiune a sa (decizia 1999/1) și toate modificările aduse;
- (g)încurajează aplicarea programelor de gestiune a reducerii emisiilor, în special programele voluntare, și folosirea instrumentelor economice, ținând cont de documentul-ghid VI adoptat de Organismul Executiv la cea de a 17-a sesiune a sa (decizia 1999/1) și toate modificările aduse;
- (h)aplică și elaborează continuu politici și măsuri, conform situației sale naționale, cum ar fi reducerea sau eliminarea progresivă a imperfecțiunilor economiei de piață, a stimulentele fiscale, a exonerărilor de impozite și taxe și a subvențiilor în toate sectoarele care emit sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili care acționează împotriva obiectivelor Protocolului;
- (i)aplică măsuri, dacă acestea sunt eficiente din punct de vedere al costului, pentru reducerea emisiilor provenite de la produsele reziduale care conțin compuși organici volatili;

2.Fiecare Parte culege și menține la zi informațiile privind:

- (a)nivelurile efective ale emisiilor de sulf, compușilor de azot și compușilor organici volatili, concentrațiilor din aer și depunerilor acestor compuși, precum și ale concentrațiilor ozonului la sol, ținând cont, pentru Părțile situate în zona geografică a EMEP de planul de lucru al EMEP;
- și

(b)efectele concentrațiilor din mediu ale sulfului, compușilor de azot, compușilor organici volatili și ozonului asupra sănătății, ecosistemelor terestre și acvatice și materialelor.

3.Orice Parte poate adopta măsuri mai stricte decât cele prevăzute prin prezentul Protocol.

Art. 7: RAPORTĂRI

1.Respectând legile și reglementările sale și în conformitate cu obligațiile ce decurg din prezentul Protocol:

(a)fiecare Parte raportează Organismului Executiv, prin intermediul Secretariatului executiv al Comisiei, la intervale regulate fixate de către Părți la sesiunea Organismului Executiv, informații asupra măsurilor pe care le-a luat în vederea aplicării prezentului Protocol, în plus:

(i)dacă o Parte aplică strategii diferite pentru reducerea emisiilor conform art. 3 alin. (2) și (3), atunci ea aceasta trebuie să prezinte documente în sprijinul strategiilor aplicate acceptând obligațiile enunțate în alineatele respective;

(ii)dacă o Parte estimează că anumite valori limită, specificate în conformitate cu art. 3 alin. (3), nu sunt aplicabile din punct de vedere tehnic și economic, atunci aceasta raportează și justifică acest fapt.

(b)fiecare Parte situată în zona geografică de activitate a EMEP comunică EMEP-ului, prin intermediul Secretariatului executiv al Comisiei, la intervale regulate, fixate de organismul director al EMEP și aprobate de Părți la o sesiune a Organismului Executiv, informațiile următoare:

(i)nivelurile emisiilor de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili folosind, cel puțin, metodologiile și rezoluția spațială și temporală specificate de organismul director al EMEP;

(ii)nivelurile emisiilor fiecărei substanțe pentru anul de referință (1990), folosind aceleași metodologii și aceeași rezoluție spațială și temporală;

(iii)date asupra emisiilor proiectate și a planurilor curente de reducere; și

(iv)dacă Partea consideră necesar, orice circumstanță excepțională care justifică emisii temporar superioare plafoanelor care au fost stabilite pentru unul sau mai mulți poluanți; și

(c)Părțile situate în afara zonei geografice de activitate a EMEP pun la dispoziție informații similare celor specificate la lit. (b), dacă acestea sunt solicitate de către Organismul Executiv.

2.Informațiile care trebuie comunicate prin aplicarea alin. (1) lit. (a) trebuie să fie conforme cu decizia privind formatul și conținutul, care urmează să fie adoptată de către Părți la o sesiune a Organismului Executiv. Termenii acestei decizii trebuie revăzuți, dacă este necesar, pentru a identifica orice element suplimentar privind formatul sau conținutul informațiilor ce vor fi incluse în aceste raportări.

3.În timp util, înaintea fiecărei sesiuni anuale a Organismului Executiv, EMEP furnizează informații privind:

(a)concentrațiile din mediu și depunerile de sulf și compuși de azot, precum și, dacă aceste date sunt disponibile, concentrațiile compușilor organici volatili și ale ozonului la sol; și

(b)calculele privind bilanțul de sulf și azotul oxidat și redus și informații referitoare la transportul pe distanțe lungi al ozonului la sol și al precursorilor săi.

Părțile situate în afara zonei geografice de activitate a EMEP pun la dispoziție informații similare, dacă acestea sunt solicitate de către Organismul Executiv.

4.Organismul Executiv, în conformitate cu art. 10 alin. (2) lit. (b) din Convenție, ia măsurile necesare pentru pregătirea informațiilor privind efectele depunerilor compușilor de sulf și de azot și a concentrațiilor de ozon la sol.

5.La sesiunile Organismului Executiv, Părțile iau măsurile necesare pentru pregătirea, la intervale regulate, a informațiilor revizuite privind repartizarea reducerilor emisiilor calculate și optimizate la nivel internațional pentru toate statele situate în zona geografică de activitate a EMEP, prin aplicarea modelelor integrate de evaluare, inclusiv modelele de transport atmosferic în vederea reducerii suplimentare, conform art. 3 alin. (1), a diferenței dintre depunerile actuale ale compușilor de sulf și azot și cantitățile critice, precum și a diferenței dintre concentrațiile actuale ale ozonului la sol și nivelurile critice specificate în anexa I, sau alte metode alternative de evaluare aprobate de Părți la o sesiune a Organismului Executiv.

Art. 8: CERCETARE, DEZVOLTARE ȘI SUPRAVEGHERE

Părțile încurajează cercetarea, dezvoltarea, supravegherea și cooperarea referitoare la:

- (a) armonizarea internațională a metodelor de calcul și evaluare a efectelor nocive asociate substanțelor vizate de prezentul Protocol în scopul stabilirii cantităților și nivelurilor critice și, dacă este cazul, al elaborării procedurilor pentru realizarea unei astfel de armonizări;
- (b) îmbunătățirea bazelor de date de emisii, în special pe cele care privesc amoniacul și compușii organici volatili;
- (c) îmbunătățirea tehnicilor și sistemelor de supraveghere și modelarea transportului, a concentrațiilor și depunerilor de sulf, compușilor de azot și compușilor organici volatili, a formării ozonului la sol și a produselor secundare;
- (d) îmbunătățirea cunoștințelor științifice despre evoluția pe termen lung a emisiilor și impactului acestora asupra concentrațiilor de fond la scară emisferică ale sulfului, azotului, compușilor organici volatili, ale ozonului și produselor secundare, acordând atenție, îndeosebi, chimiei troposferei libere și riscului circulației intercontinentale a poluanților;
- (e) elaborarea, în continuare, a unei strategii globale pentru reducerea efectelor nocive ale acidifierii, eutrofizării și poluării fotochimice, inclusiv sinergismul și efectele combinate;
- (f) elaborarea strategiilor care urmăresc reducerea suplimentară a emisiilor de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili bazate pe cantitățile și nivelurile critice, precum și pe progresele tehnice, și ameliorarea modelelor integrate de evaluare pentru calcularea repartiției optimizate la nivel internațional a reducerii emisiilor, avându-se în vedere evitarea costurilor excesive pentru oricare dintre Părți. O importanță specială ar trebui acordată emisiilor provenite din agricultură și transporturi;
- (g) determinarea evoluției în timp și aprofundarea științifică a efectelor mai îndepărtate ale sulfului, compușilor de azot, compușilor organici volatili și a poluării fotochimice asupra sănătății, inclusiv contribuția acestor efecte asupra concentrațiilor de aerosoli și a mediului, în special asupra acidifierii și eutrofizării și asupra materialelor, în special monumentele istorice și culturale, luând în considerare relațiile dintre oxizii de sulf, oxizii de azot, amoniac, compușii organici volatili și ozonul troposferic;
- (h) tehnologii pentru reducerea emisiilor, tehnici și tehnologii destinate îmbunătățirii eficienței energetice, conservării energiei și utilizării surselor de energie regenerabilă;
- (i) eficiența tehnicilor de control ale amoniacului utilizat în exploatarea agricole și impactul acestor tehnici asupra depunerilor locale sau regionale;
- (j) gestionarea solicitărilor de transport, dezvoltarea și promovarea modurilor de transport mai puțin poluante;
- (k) cuantificarea și, pe cât posibil, evaluarea economică a beneficiilor pentru mediu și sănătatea umană, care rezultă din reducerea emisiilor de sulf, a oxizilor de azot, amoniacului și compușilor organici volatili;
- (l) punerea la punct a instrumentelor care să permită asigurarea unei aplicări largi și a unei difuzări extinse a metodelor și rezultatelor acestor lucrări.

Art. 9: RESPECTAREA OBLIGAȚIILOR

Respectarea de către fiecare Parte a obligațiilor pe care aceasta și le-a asumat prin prezentul Protocol este analizată periodic. Comitetul de aplicare, creat prin Decizia 1997/2, adoptată de Organismul Executiv la cea de a 15-a sesiune a sa, efectuează aceste analize și raportează Părților la o sesiune a Organismului Executiv în conformitate cu dispozițiile cuprinse în anexa acestei decizii, inclusiv cu modificările aduse acestora.

Art. 10: ANALIZA DE CĂTRE PĂRȚI LA SESIUNILE ORGANISMULUI EXECUTIV

1. În conformitate cu art. 10 alin. (2) lit. (a) din Convenție, Părțile analizează la sesiunile Organismului Executiv informațiile furnizate de către Părți, EMEP și organisme auxiliare ale Organismului Executiv, datele asupra efectelor concentrațiilor și depunerilor de sulf și azot și a poluării fotochimice, precum și rapoartele Comitetului de aplicare, menționat la art. 9.

2. _

(a) La sesiunile Organismului Executiv, Părțile continuă să analizeze obligațiile care decurg din prezentul Protocol, inclusiv:

(i) obligațiile referitoare la repartizarea reducerilor emisiilor calculate și optimizate la nivel internațional, menționate la art. 7 alin. (5); și

(ii) îndeplinirea obligațiilor și a progreselor înregistrate în vederea realizării obiectivelor prezentului Protocol;

(b) analiza ia în considerare cele mai bune informații științifice disponibile privind efectele acidifierii, eutrofizării și poluării fotochimice. inclusiv evaluarea efectelor legate de sănătatea umană, nivelurile și cantitățile critice, dezvoltarea și perfecționarea modelelor integrate de evaluare, progresele tehnologice, evoluția situației economice, îmbunătățirea bazelor de date privind emisiile și tehnicile antiemisie privind în special amoniacul și compușii organici volatili și îndeplinirea obligațiilor privind nivelurile de emisie.

(c) procedurile, metodele și termenele acestor analize sunt hotărâte de către Părți la o sesiune a Organismului Executiv. Prima analiză de acest fel trebuie să înceapă nu mai târziu de un an după intrarea în vigoare a prezentului Protocol.

Art. 11: SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR

1. În situația unui diferend între două sau mai multe Părți privind interpretarea sau aplicarea prezentului Protocol, Părțile implicate fac eforturi de soluționare a acestuia pe calea negocierilor sau prin orice alt mijloc pașnic, ales de către ele. Părțile implicate în diferend vor informa Organismul Executiv asupra diferendului dintre ele.

2. După ce a ratificat, acceptat, aprobat sau a aderat la prezentul Protocol sau în orice moment ulterior, o Parte care nu este o organizație de integrare economică regională poate declara printr-un instrument scris înaintat Depozitarului că, pentru orice diferend legat de interpretarea sau aplicarea Protocolului, recunoaște ca obligatorie ipso facto și fără un acord special, una sau ambele dintre următoarele modalități de soluționare a diferendelor cu altă Parte care acceptă aceeași obligație:

(a) supunerea diferendului Curții Internaționale de Justiție;

(b) arbitrajul, în conformitate cu procedurile pe care Părțile le vor adopta cât de curând posibil la o sesiune a Organismului Executiv într-o anexă destinată arbitrajului.

O Parte care este o organizație de integrare economică regională poate face o declarație în același efect în ceea ce privește arbitrajul conform procedurilor menționate la lit. (b).

3. Declarația făcută în conformitate cu alin. (2) rămâne în vigoare până când aceasta expiră conform cu termenele sale proprii sau până la expirarea unui termen de 3 luni începând de la data la care o notificare scrisă a revocării acestei declarații a fost depusă Depozitarului.

4. Depunerea unei noi declarații, notificarea revocării unei declarații sau expirarea unei declarații nu afectează în nici un fel procedura angajată la Curtea Internațională de Justiție sau la tribunalul de arbitraj, în afara cazului în care Părțile în dispută convin în alt mod.

5. În afara cazului în care Părțile în dispută au acceptat același mod de reglementare prevăzut la alin. (2), dacă la expirarea termenului de 12 luni începând de la data la care o Parte a notificat unei alte Părți existența unui diferend între ele, Părțile implicate nu au reușit să-și reglementeze diferendul prin mijloacele menționate la alin. (1), atunci diferendul trebuie supus concilierii la cererea oricăreia dintre Părțile aflate în dispută.

6. În sensul alin. (5), se creează o comisie de conciliere. Comisia este compusă dintr-un număr egal de membri desemnați de fiecare Parte implicată sau, dacă Părțile în conciliere împărtășesc același interes, de către un grup împărtășind același interes și un președinte ales de comun acord de către membri astfel desemnați. Comisia elaborează o recomandare pe care Părțile în dispută o examinează cu bună credință.

Art. 12: ANEXE

Anexele prezentului Protocol fac parte integrantă din Protocol.

Art. 13: MODIFICĂRI ȘI ADAPTĂRI

1. Fiecare Parte poate propune modificări la prezentul Protocol. Orice Parte a Convenției poate propune adaptări ale anexei II la prezentul Protocol, în scopul de a-și înscrie numele împreună cu nivelurile de emisie, plafoanele de emisie și procentajul de reducere al emisiilor.

2. Modificările și adaptările propuse sunt înaintate în scris Secretarului Executiv al Comisiei și sunt transmise Părților de către Secretarul Executiv. Părțile discută modificările și adaptările propuse la

următoarea sesiune a Organismului Executiv, cu condiția ca aceste propuneri să fi fost transmise Părților cu cel puțin 90 zile înainte.

3. Modificările la prezentul Protocol, inclusiv cele ale anexelor II-IX, sunt adoptate prin consens de către Părțile prezente la sesiunea Organismului Executiv și intră în vigoare pentru Părțile care le-au acceptat, în a 90-a zi de la data la care două treimi din Părți au depus la Depozitar instrumentele de acceptare ale acestor modificări. Modificările intră în vigoare pentru orice altă Parte în a 90-a zi care urmează datei la care respectiva Parte a depus instrumentele de acceptare a modificărilor.

4. Modificările la prezentul Protocol, cu excepția celor menționate la alin. (3), sunt adoptate prin consens de către Părțile prezente la sesiunea Organismului Executiv. La expirarea a 90 de zile de la data comunicării acestora de către Secretariatul executiv al Comisiei, o modificare a acestor Anexe își produce efectele pentru acele Părți care nu au înaintat notificări Depozitarului în conformitate cu dispozițiile alin. (5), cu condiția ca cel puțin 16 Părți să nu fi înaintat această notificare.

5. Orice Parte care nu poate aproba o modificare la o anexă, alta decât cele menționate la alin. (3), trebuie să notifice Depozitarul în scris, într-un termen de 90 de zile începând de la data comunicării adoptării acesteia. Depozitarul informează fără întârziere toate Părțile asupra primirii unei astfel de notificări. O Parte poate substitui, în orice moment, acceptarea notificării anterioare și, după depunerea la Depozitar a unui instrument de acceptare, modificarea la această anexă intră în vigoare pentru Partea respectivă.

6. Adaptările la anexa II sunt adoptate prin consens de către Părțile prezente la o sesiune a Organismului Executiv și va produce efectele pentru toate Părțile la prezentul Protocol în a 90-a zi care urmează datei la care Secretariatul executiv al Comisiei notifică în scris acelor Părți adoptarea adaptării.

Art. 14: SEMNAREA

1. Prezentul Protocol este deschis pentru semnare la Gothenburg (Suedia) în zilele de 30 noiembrie și 1 decembrie 1999, apoi la sediul Națiunilor Unite din New York până la 30 mai 2000, tuturor statelor membre ale Comisiei, precum și statelor care au statut consultativ pe lângă Comisie în temeiul alin. (8) din Rezoluția 36 (IV) a Consiliului Economic și Social din 28 martie 1947 și organizațiilor de integrare economică regională constituite de state suverane membre ale Comisiei, având competențe pentru negocierea, încheierea și aplicarea acordurilor internaționale în problemele menționate în Protocol, sub rezerva ca statele și organizațiile implicate să fie Părți ale Convenției și să figureze pe lista din anexa II.

2. În problemele care țin de competența lor, aceste organizații de integrare economică regională își exercită în nume propriu drepturile și se achită în nume propriu de responsabilitățile pe care prezentul Protocol le conferă statelor lor membre, în asemenea cazuri, statele membre ale acestor organizații nu sunt abilitate să își exercite drepturile în mod individual.

Art. 15: RATIFICAREA, ACCEPTAREA, APROBAREA ȘI ADERAREA

1. Prezentul Protocol este supus ratificării, acceptării sau aprobării de către semnatori.

2. Prezentul Protocol este deschis aderării tuturor statelor și organizațiilor care îndeplinesc cerințele de la art. 14 alin. (1), începând de la 31 mai 2000.

3. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la Depozitar.

Art. 16: DEPOZITARUL

Depozitarul este Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite.

Art. 17: INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Prezentul Protocol intră în vigoare în a 90-a zi de la data depunerii celui de al 16-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

2. Pentru fiecare stat sau organizație menționate la art. 14 alin. (1), care ratifică, acceptă sau aprobă prezentul Protocol sau aderă la acesta după depunerea celui de-al 16-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare. Protocolul intră în vigoare în a 90-a zi care urmează datei depunerii de către această Parte a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Art. 18: RETRAGEREA

În orice moment după 5 ani de la data la care prezentul Protocol a intrat în vigoare pentru o Parte, această Parte poate denunța Protocolul printr-o notificare scrisă adresată Depozitarului. Retragera își

va produce efectele în a 90-a zi care urmează datei primirii notificării de către Depozitar sau la orice altă dată ulterioară care poate fi specificată în notificarea de retragere.

Art. 19: TEXTE AUTENTICE

Originalul prezentului Protocol, ale cărui texte în limbile engleză, franceză și rusă sunt în egală măsură autentice se depune la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite.

DREPT CARE subsemnatul, deplin autorizat, semnez prezentul Protocol.

Adoptat la Gothenburg (Suedia), 30 noiembrie 1999.

ANEXA I: CONCENTRAȚII ȘI NIVELURILE CRITICE

I. CONCENTRAȚIA CRITICĂ A ACIDITĂȚII

A) Pentru Părțile situate în zona geografică a activităților EMEP

1. Concentrația critică (definită în art. 1) a acidității pentru ecosisteme este determinată în conformitate cu "Manualul privind metodologiile și criteriile pentru delimitarea nivelurilor/concentrațiilor critice și a zonelor geografice unde acestea sunt depășite" elaborat de Convenție. Aceasta reprezintă concentrația maximă a depunerilor acide pe care le poate suporta un ecosistem fără a suferi deteriorări. Concentrația critică a acidității determinate în funcție de azot ia în considerare mecanismele de eliminare a azotului în interiorul ecosistemului (de exemplu, absorbția de către plante), ceea ce nu se întâmplă în situația concentrației critice a acidității determinată în funcție de sulf. Dacă se combină sulful și azotul pentru determinarea concentrației critice a acidității, atunci concentrațiile de azot nu sunt luate în calcul decât dacă depunerile de azot sunt superioare concentrațiilor de azot eliminate prin mecanismele ecosistemului. Toate datele privind concentrația critică, notificate de către Părți, sunt rezumate în vederea utilizării lor în modelele integrate de evaluare folosite pentru stabilirea plafoanelor de emisie indicate în anexa II.

B) Pentru Părțile situate în America de Nord

2. În partea estică a Canadei, concentrația critică de sulf plus concentrația critică de azot pentru ecosistemele forestiere au fost determinate conform metodologiei științifice și a criteriilor (Evaluarea ploilor acide din Canada, 1997) similare celor din "Manualul privind metodologiile și criteriile pentru delimitarea nivelurilor/concentrațiilor critice și a zonelor geografice unde acestea sunt depășite", elaborat de Convenție. Valorile concentrațiilor critice a acidității pentru partea estică a Canadei se referă la concentrația de sulfați din apa de precipitații, exprimată în kg/ha/an. Alberta, din partea vestică a Canadei, unde nivelurile depunerilor sunt în prezent inferioare limitelor ecologice, a adoptat pentru aciditatea potențială sistemele generice de clasificare ale concentrației critice utilizate pentru soluri în Europa. Aciditatea potențială s-a obținut prin scăderea totalului depunerilor (umed și uscat) ale cationilor bazici din totalul corespunzător de sulf și azot. În plus, la concentrația critică a acidității potențiale, Alberta a stabilit concentrația-țintă și monitorizarea și managementul emisiilor acidifiante.

3. În Statele Unite ale Americii, efectele acidifierii sunt evaluate prin studiul sensibilității ecosistemelor, al cantității totale de compuși acidifiyanți și al incertitudinii asociate cu mecanismele de eliminare a azotului în interiorul ecosistemelor.

4. Aceste cantități și efecte sunt utilizate în modele integrate de evaluare și ajută la fixarea plafoanelor și/sau la reducerea emisiilor pentru Canada și Statele Unite ale Americii din anexa II.

II. CANTITATEA CRITICĂ A AZOTULUI NUTRITIV

Pentru Părțile situate în zona geografică a activităților EMEP

5. Concentrația critică (definită în art. 1) a azotului nutritiv (eutrofizare) pentru ecosisteme este determinată în conformitate cu "Manualul privind metodologiile și criteriile pentru delimitarea nivelurilor/concentrațiilor critice și a zonelor geografice unde acestea sunt depășite", elaborat de Convenție. Aceasta reprezintă concentrația maximă a depunerilor de azot eutrofizant pe care un ecosistem îl poate tolera pe termen lung fără a suferi deteriorări. Toate datele privind concentrația critică, notificate de Părți, sunt rezumate în vederea utilizării lor în modele integrate de evaluare folosite pentru stabilirea plafoanelor de emisie indicate în anexa II.

III. NIVELURILE CRITICE ALE OZONULUI

A) Pentru Părțile situate în zona geografică a activităților EMEP

6. Nivelurile critice (definite în art. 1) ale ozonului sunt determinate, în scopul protejării plantelor, în conformitate cu "Manualul privind metodologiile și criteriile pentru delimitarea nivelurilor/concentrațiilor critice și a zonelor geografice unde acestea sunt depășite", elaborat de Convenție. Acestea sunt exprimate printr-un indice al expunerii cumulate pornind de la o valoare prag de 40 ppb (Părți pe miliard, în volum). Acest indice de expunere este denumit AOT40 (expunere cumulată peste concentrația limită de 40 ppb). Valoarea sa se calculează făcând suma diferențelor între concentrațiile orare (în ppb) și 40 ppb pentru fiecare oră în timpul căreia concentrația depășește 40 ppb.

7. Nivelul critic pe termen lung al ozonului pentru culturi, care este un AOT40 de 3000 ppb/oră în lunile mai-iulie (perioada de creștere a culturilor) și pentru orele de zi (cu lumină solară) a fost folosit pentru definirea zonelor de risc unde este depășit nivelul critic. În modelele integrate de evaluare stabilite de prezentul Protocol în vederea fixării plafoanelor de emisie din anexa II a fost prevăzută o reducere specifică a depășirilor. Nivelul critic pe termen lung al ozonului pentru culturi trebuie să permită protejarea, în egală măsură, și a altor plante, cum ar fi vegetația naturală. Sunt în curs cercetări științifice în vederea stabilirii unei interpretări mai diferențiate a depășirilor nivelurilor critice ale ozonului pentru vegetație.

8. Nivelul critic al ozonului pentru sănătate este reprezentat de o valoare medie de 120 g/m³ în 8 ore stabilit de Directivele Organizației Mondiale a Sănătății pentru calitatea aerului, în colaborare cu Biroul Regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății (EURO -OMS), a fost adoptat un nivel critic exprimat prin indicele AOT60 (expunerea cumulată peste o concentrație limită de 60 ppb)

cu valoarea de 120 g/m³, calculată pe an pentru a-l înlocui pe cel indicat în Directivele Organizației Mondiale a Sănătății privind calitatea aerului în scopul utilizării lui în modelele integrate de evaluare. Acest indice a fost utilizat pentru definirea zonelor de risc în care nivelul critic a fost depășit. O reducere determinată a acestei depășiri a fost prevăzută în modelele integrate de evaluare elaborate de prezentul Protocol în scopul fixării plafoanelor de emisie indicate în anexa II.

B) Pentru Părțile situate în America de Nord

9. În cazul Canadei, s-au stabilit nivelurile critice ale ozonului în scopul protejării sănătății și mediului care s-au folosit pentru elaborarea standardului pan-canadian pentru ozon. Plafoanele de emisie din anexa II sunt definite în funcție de obiectivul necesar respectării standardului canadian pentru ozon.

10. În cazul Statelor Unite ale Americii, nivelurile critice ale ozonului s-au fixat cu o limită suficientă de siguranță pentru protejarea sănătății publice împotriva oricăror efecte nocive sau anticipate și au servit la stabilirea unei norme naționale a calității aerului. Modelele integrate de evaluare și norma de calitate a aerului sunt folosite la stabilirea plafoanelor și/sau la reducerea emisiilor pentru Statele Unite ale Americii, indicate în anexa II.

ANEXA II: PLAFOANE DE EMISIE

Plafoanele de emisie indicate în tabelele următoare corespund dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (10) din prezentul Protocol. Nivelurile de emisie din 1980 și 1990 și procentajul de reducere sunt furnizate numai informativ.

Tabelul 1: Plafoanele de emisie pentru sulf (mii tone de SO₂ pe an)

Părți	Niveluri de emisie		Plafoane de emisie pentru anul 2010	Procentajul reducerii emisiilor pentru anul 2010 (anul de bază 1990)
	1980	1990		
Armenia	141	73	73	0 %
Austria	400	91	39	-57 %
Belarus	740	637	480	-25 %
Belgia	828	372	106	-72 %
Bulgaria	2050	2008	856	-57 %
Canada - nivel național a/	4643	3236		

ZGEP (ZGOS)	3135	1873		
Croația	150	180	70	-61 %
Republica Cehia	2257	1874	283	-85 %
Danemarca	450	182	55	-70 %
Finlanda	584	260	116	-55 %
Franța	3208	1269	400	-68 %
Germania	7514	5313	550	-90 %
Grecia	400	509	546	7%
Ungaria	1633	1010	550	-46 %
Irlanda	222	178	42	-76 %
Italia	3757	1651	500	-70 %
Letonia	-	119	107	-10%
Liechtenstein	0,39	0.15	0.11	-27 %
Lituania	311	222	145	-35 %
Luxemburg	24	15	4	-73 %
Olanda	490	202	50	-75 %
Norvegia	137	53	22	-58 %
Polonia	4100	3210	1397	-56 %
Portugalia	266	362	170	-53 %
Republica Moldova	308	265	135	-49 %
România	1055	1311	918	-30 %
Federația Rusă b/	7161	4460		
ZGEP	1062	1133	635	-44 %
Slovacia	780	543	110	-80 %
Slovenia	235	194	27	-86%
Spania b/	2959	2182	774	-65 %
Suedia	491	119	67	-44 %
Elveția	116	43	26	-40 %
Ucraina	3849	2782	1457	-48 %
Marea Britanie	4863	3731	625	-83 %
Statele Unite ale Americii c/				
Comunitatea Europeană	26456	16436	4059	-75 %

ZG

a/ În momentul ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol sau al aderării la acesta, Canada prezintă un plafon de emisie pentru sulf aplicabil fie la nivel național, fie într-o ZGEP și face eforturi în vederea furnizării unui plafon de emisie pentru anul 2010. ZGEP pentru sulf corespunde zonei de gestionare a oxizilor de sulf (ZGOS), desemnată prin ZGOS a părții de sud-est a Canadei aplicând anexa III la Protocolul Convenției privind poluarea atmosferică transfrontieră pe distanțe lungi, din 1979, referitor la o noua reducere a emisiilor de sulf, adoptat la Oslo la 14 iunie 1994. Această zonă acoperă o suprafață de 1 milion kmp înglobând întreg teritoriul provinciilor Prince Edward Island, Nova Scoția și New Brunswick, întreg teritoriul provinciei Quebec la sud de o linie dreaptă pornind de la Havre-Saint-Pierre, pe coasta nordică a Golfului Saint-Lawrence și punctul unde limita Quebec-Ontario intersectează țărmul Golfului James și întreg teritoriul provinciei Ontario la sud de linia dreaptă dintre punctul unde limita Ontario-Quebec intersectează țărmul Golfului James și Nipigon River în apropierea malului nordic al Lacului Superior.

b/ Cifrele se referă la partea europeană situată în zona geografică a activităților EMEP.

c/ În momentul ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol sau al aderării la acesta, Statele Unite ale Americii trebuie să furnizeze pentru includerea în prezenta anexă:

(a)măsurile precise de reducere a emisiilor de sulf care provin din surse mobile și din surse fixe, aplicabile fie la nivel național, fie într-o ZGEP care să fie desemnată ca ZGEP pentru sulf în vederea includerii în anexa III;

(b)o valoare care corespunde nivelului estimativ total al emisiilor de sulf în 1990, fie la nivel național, fie în ZGEP;

(c)o valoare indicativă a nivelului total al emisiilor de sulf pentru 2010, fie la nivel național, fie în ZGEP;

(d)estimări asociate procentajului de reducere a emisiilor de sulf.

Valoarea indicată la lit. (b) va fi inclusă în tabel, iar valorile indicate la lit. (a), (c) și (d) vor face obiectul unei note în subsolul tabelului.

Tabelul 2: Plafoanele de emisie pentru oxizii de azot (mii tone de NO₂ pe an)

Părți	Niveluri de emisie 1990	Plafoane de emisie pentru 2010	Procentajul de reducere al emisiilor pentru 2010 (anul de bază 1990)
Armenia	46	46	0 %
Austria	194	107	-45 %
Belarus	285	255	-11 %
Belgia	339	181	-47 %
Bulgaria	361	266	-26 %
Canada a/	2104		
Croația	87	87	0 %
Republica Cehia	742	286	-61 %
Danemarca	282	127	-55 %
Finlanda	300	170	-43 %
Franța	1882	860	-54 %
Germania	2693	1081	-60 %
Grecia	343	344	0%
Ungaria	238	198	-17%
Irlanda	115	65	-43 %
Italia	1938	1000	-48 %
Letonia	93	84	-10%
Liechtenstein	0,63	0.37	-41 %
Lituania	158	110	-30 %
Luxemburg	23	11	-52 %
Olanda	580	266	-54 %
Norvegia	218	156	-28 %
Polonia	1280	879	-31 %
Portugalia	348	260	-25 %
Republica Moldova	100	90	-10 %
România	546	437	-20 %
Federația Rusă b/	3600		
ZGEP	360	265	-26 %
Slovacia	225	130	-42 %
Slovenia	62	45	-27 %
Spania b/	1113	847	-24 %
Suedia	338	148	-56 %
Elveția	166	79	-52 %
Ucraina	1888	1222	-35 %
Marea Britanic	2673	1181	-56 %
Statele Unite ale Americii c/			
Comunitatea Europeană	13161	6671	-49 %

a/ În momentul ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol sau al aderării la acesta, Canada trebuie să comunice nivelul emisiilor oxizilor de azot din 1990 și plafoanele de emisie pentru 2010 fie la nivel național, fie într-o ZGEP pentru oxizii de azot, în cazul în care a desemnat o asemenea zonă.

b/ Cifrele se referă la partea europeană situată în zona geografică a activităților EMEP.

c/ În momentul ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol sau al aderării la acesta, Statele Unite ale Americii trebuie să furnizeze pentru includerea în prezenta anexă:

(a) măsuri precise pentru reducerea emisiilor oxizilor de azot care provin din surse mobile și din surse fixe aplicabile fie la nivel național, fie într-o ZGEP, în cazul în care s-a desemnat o asemenea zonă pentru oxizii de azot în vederea includerii în anexa III;

(b) o valoare care corespunde nivelului estimativ total al emisiilor oxizilor de azot din 1990, fie la nivel național, fie pentru o ZGEP;

(c) o valoare indicativă a nivelului total al emisiilor oxizilor de azot pentru 2010, fie la nivel național, fie pentru o ZGEP;

(d) estimări asociate procentajului de reducere al emisiilor oxizilor de azot.

Valoarea indicată la lit. (b) va fi inclusă în tabel, iar datele indicate la lit. (a), (c) și (d) vor face obiectul unei note în subsolul tabelului.

Tabelul 3: Plafoanele de emisie pentru amoniac (mii tone NH₃ pe an)

Părți	Niveluri de emisie 1990	Plafoane de emisie pentru 2010	Procentajul reducerii emisiilor pentru 2010 (an de bază 1990)
Armenia	25	25	0 %
Austria	81	66	-19 %
Belarus	219	158	-28 %
Belgia	107	74	-31 %
Bulgaria	144	108	-25 %
Croația	37	30	-19 %
Republica Cehia	156	101	-35 %
Danemarca	122	69	-43 %
Finlanda	35	31	-11 %
Franța	814	780	-4 %
Germania	764	550	-28 %
Grecia	80	73	-9 %
Ungaria	124	90	-27 %
Irlanda	126	116	-8 %
Italia	466	419	-10 %
Letonia	44	44	0 %
Liechtenstein	0.15	0,15	0 %
Lituania	84	84	0 %
Luxemburg	7	7	0 %
Olanda	226	128	-43 %
Norvegia	23	23	0 %
Polonia	508	468	-8 %
Portugalia	98	108	10 %
Republica Moldova	49	42	-14 %
România	300	210	-30 %
Federația Rusă a/	1191		
ZGEP	61	49	-20 %
Slovacia	62	39	-37 %
Slovenia	24	20	-17%
Spania a/	351	353	1%
Suedia	61	57	-7%
Elveția	72	63	-13 %
Ucraina	729	592	-19 %
Marea Britanic	333	297	-11 %
Comunitatea Europeană	3671	3129	-15 %

a/ Cifrele se referă la partea europeană situată în zona geografică a activităților EMEP.

Tabelul 4: Plafoanele de emisie pentru compușii organici volatili (mii de tone COV pe an)

Părți	Niveluri de emisie 1990	Plafoane de emisie pentru 2010	Procentajul reducerii emisiilor pentru 2010 (an de bază 1990)
Armenia	81	81	0 %
Austria	351	159	-55 %

Belarus	533	309	-42 %
Belgia	324	144	-56 %
Bulgaria	217	185	-15 %
Canada a/	2880		
Croația	105	90	-14%
Republica Cehia	435	220	-49 %
Danemarca	178	85	-52 %
Finlanda	209	130	-38 %
Franța	2957	1100	-63 %
Germania	3195	995	-69 %
Grecia	373	261	-30 %
Ungaria	205	137	-33 %
Irlanda	197	55	-72 %
Italia	2213	1159	-48 %
Letonia	152	136	-11 %
Liechtenstein	1,56	0,86	-45 %
Lituania	103	92	-11 %
Luxemburg	20	9	-55 %
Olanda	502	191	-62 %
Norvegia	310	195	-37 %
Polonia	831	800	-4 %
Portugalia	640	202	-68 %
Republica Moldova	157	100	-36 %
România	616	523	-15 %
Federația Rusă b/	3566		
ZGEP	203	165	-19 %
Slovacia	149	140	-6 %
Slovenia	42	40	-5 %
Spania b/	1094	669	-39 %
Suedia	526	241	-54 %
Elveția	292	144	-51 %
Ucraina	1369	797	-42 %
Marea Britanie	2555	1200	-53 %
Statele Unite ale Americii c/			
Comunitatea Europeană	15353	6600	-57 %

a/ În momentul ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol sau al aderării la acesta, Canada trebuie să comunice nivelul emisiilor compușilor organici volatili din 1990 și plafoanele de emisie pentru 2010, fie la nivel național, fie într-o ZGEP pentru compușii organici volatili, dacă a desemnat o asemenea zonă.

b/ Cifrele se referă la partea europeană situată în zona geografică a activităților EMEP.

c/ În momentul ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol sau al aderării la acesta, Statele Unite ale Americii trebuie să furnizeze în vederea includerii în prezenta anexă:

(a) măsurile precise de reducere a emisiilor compușilor organici volatili care provin de la surse mobile și de la surse fixe, aplicabile fie la nivel național, fie într-o ZGEP, dacă s-a desemnat o asemenea zonă pentru compușii organici volatili în vederea includerii în anexa III;

(b) o valoare care corespunde nivelului estimativ total al emisiilor compușilor organici volatili din 1990, fie la nivel național, fie într-o ZGEP, dacă s-a desemnat o asemenea zonă;

(c) o valoare indicativă a nivelurilor de emisie pentru compușii organici volatili pentru 2010, fie la nivel național, fie într-o ZGEP, dacă s-a desemnat o asemenea zonă;

(d) estimări asociate procentajului de reducere a emisiilor compușilor organici volatili.

Valoarea indicată la lit. (b) va fi inclusă în tabel, iar datele indicate la lit. (a), (c) și (d) vor face obiectul unei note în subsolul tabelului.

ANEXA III: ZONA DESEMNAȚĂ PENTRU GESTIONAREA EMISIILOR DE POLUANȚI (ZGEP)

Următoarea ZGEP este menționată în sensul prezentului Protocol: ZGEP a Federației Ruse
 Aceasta este zona care cuprinde: oblast (regiunea) Murmansk, Republica Carelia, oblast (regiunea) Leningrad (inclusiv St. Petersburg), oblast (regiunea) Pskov, oblast (regiunea) Novgorod și oblast (regiunea) Kaliningrad. Frontiera ZGEP coincide cu frontierele de stat și limitele administrative ale acestor entități componente ale Federației Ruse.

ANEXA IV: VALORILE LIMITĂ ALE EMISIILOR DE SULF PROVENITE DIN SURSE FIXE

- 1. Secțiunea A se aplică Părților, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii, secțiunea B se aplică pentru Canada, iar secțiunea C se aplică Statelor Unite ale Americii.

A) Părțile, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii

2. În sensul secțiunii A, cu excepția tabelului 2 și a alin. (11) și (12), se desemnează prin valoare limită cantitatea de substanță gazoasă conținută în gazele reziduale ale unei instalații, valoare care nu trebuie depășită. În cazul în care nu există alte precizări, valoarea limită se calculează în unități de masă de poluant pe volum de gaz rezidual (exprimată în mg/m^3) în condiții normale de temperatură și presiune pentru gazele uscate (volum la 273,15 K, 101,3 kPa). În ceea ce privește conținutul de oxigen din gazele efluate, se vor reține valorile indicate în tabelul de mai jos pentru fiecare categorie de surse. Diluția efectuată în scopul diminuării concentrațiilor de poluanți din gazele reziduale nu este permisă. Fazele de pornire, oprire și operațiile de întreținere sunt excluse.

3. Emisiile trebuie supravegheate în toate cazurile I/. Respectarea valorilor limită trebuie să fie verificată. Se pot aplica metode diferite de verificare care pot include măsurări continue sau intermitente, metode convenite sau orice altă metodă cu aplicabilitate largă.

4. Metodele de prelevare și analiză a probelor de poluanți, ca și metodele pentru măsurătorile de referință necesare etalonării sistemelor de măsură trebuie să fie conforme cu normele stabilite de Comitetul European de Standardizare (CEN) sau de Organizația Internațională de Standardizare (ISO). În perioada perfectării normelor CEN sau ISO, se vor aplica normele naționale.

5. Măsurătorile emisiilor trebuie efectuate continuu dacă emisiile de SO_2 depășesc 75 Kg/oră.

6. În cazul măsurătorilor continue pentru instalațiile noi, se consideră că sunt respectate normele de emisie dacă valorile medii zilnice nu depășesc valoarea limită și dacă nici o valoare orară nu depășește cu 100 % valoarea limită.

7. În cazul măsurătorilor continue pentru instalațiile existente, se consideră că normele de emisie sunt respectate dacă:

(a) nici una dintre valorile medii lunare nu depășește valoarea limită; și

(b) 97 % din toate valorile medii calculate pentru 48 ore nu depășesc 110 % din valorile limită.

8. În cazul măsurătorilor intermitente, ca o cerință minimă a respectării normelor de emisie, trebuie ca valoarea medie determinată în funcție de un număr convenabil de măsurări efectuate în condiții reprezentative să nu depășească valoarea normei de emisie.

9. Cazanele cu aburi și dispozitivele de încălzire industrială cu o putere termică nominală mai mare ca $50 \text{ MW}_{\text{th}}$:

Tabelul 1: Valorile limită pentru emisiile de SO_x provenind de la cazanele de aburi ^{a/}

	Puterea termică (MW_{th})	Valoarea limită ($\text{mgSO}_2/\text{Nm}^3$) ^{b/}	Alternative pentru randamentul de purificare a combustibililor domestici solizi
Combustibili lichizi și solizi, instalații noi	50-100	850	90 % ^{d/}
	100-300	850-200 ^{c/} (scădere liniară)	92 % ^{d/}
	> 300	200 ^{c/}	95 %
Combustibili solizi, instalații existente	50-100	2000	
	100-500	2000-400 (scădere liniară)	
	500	400	

	50-150		40 %
	150-500		40-90 % (scădere liniară)
	> 500		90 %
Combustibili lichizi, instalații existente	50-300	1700	
	300-500	1700-400 (scădere liniară)	
	> 500	400	
Combustibili gazoși, în general, instalații noi și existente		35	
Gaze lichefiate, instalații noi și existente		5	
Gaze cu valoare calorică scăzută (de ex. din gazeificarea reziduurilor de rafinare sau din combustia gazelor de la cuptoarele de cocs)		noi: 400 existente: 800	
Gazul de la furnalele înalte		noi: 200 existente: 800	
Instalații noi de combustie din rafinării (media tuturor instalațiilor noi de combustie)	> 50 (total capacitate rafinării)	600	
Instalații existente de combustie din rafinării (media tuturor instalațiilor de combustie existente)		1000	

a/ În special, valorile limită nu se aplică:

- instalațiilor, cum ar fi cuptoarele de reîncălzire și cuptoarele de tratament termic, în care produsele de combustie sunt utilizate direct pentru încălzirea, uscarea sau orice alt tratament al obiectelor sau materialelor;
- instalațiilor de post-combustie, adică orice dispozitiv tehnic care servește la purificarea gazelor industriale prin combustie și care nu funcționează ca o instalație de combustie independentă;
- instalațiilor utilizate pentru regenerarea catalizatorilor de cracare catalitică;
- instalațiilor utilizate pentru conversia sulfurii de hidrogen în sulf;
- reactoarele utilizate în industria chimică;
- bateriilor de cuptoare de cocs;
- recuperatoarelor Cowper (pentru preîncălzirea aerului);
- incineratoarelor de deșeuri;
- instalațiilor echipate cu motoare Diesel, cu benzină sau cu gaz. sau cu turbine cu combustie, indiferent de combustibilul utilizat.

b/ Conținutul de referință în O₂ este de 6 % pentru combustibili solizi și de 3 % pentru alți combustibili.

c/ 400 pentru țițeiul greu al cărui conținut în sulf este mai mic de 0.25 %.

d/ Dacă o instalație atinge 300 mg/Nm³ SO₂, atunci aceasta poate fi exceptată de la aplicarea randamentului de epurare.

10. Motorină:

Tabelul 2: Valorile limită ale conținutului de sulf din motorină ^{a/}

	Conținutul în sulf (procente din greutate)
Motorină	< 0,2 după 1 iulie 2000
	< 0,1 după 1 ianuarie 2008

a/ "Motorină" reprezintă orice produs petrolier cu HS 2710 sau orice alt produs petrolier care, din cauza limitelor de distilare, face parte din categoria distilatelor medii destinate utilizării drept combustibil și din care cel puțin 85 % în volum, inclusiv pierderile de la distilare, se distilează la 350°C. Carburanții utilizați pentru vehiculele rutiere și de alt tip și pentru tractoarele agricole sunt excluși din această definiție. Motorina utilizată la transportul maritim se include în această definiție dacă satisface descrierea de mai sus sau dacă are vâscozitatea sau densitatea cuprinsă în domeniile de vâscozitate sau densitate definite pentru distilatele maritime din tabelul I al normei ISO 8217 (1996).

11. Instalațiile Claus: pentru instalațiile care produc mai mult de 50 Mg de sulf pe zi:

(a) desulfurizarea în proporție de 99,5 % pentru instalațiile noi;

(b) desulfurizarea în proporție de 97 % pentru instalațiile existente.

12. Producția dioxidului de titan: în instalațiile noi și existente, resturile rezultate din fazele de asimilare și calcinare din procesul de fabricație al dioxidului de titan trebuie să fie reduse la o valoare care să nu depășească 10 Kg SO₂ echivalent pe Mg de dioxid de titan, produs.

B) Canada

13. Valorile limită pentru reducerea emisiilor de dioxid de sulf provenit de la surse fixe noi care intră în categoria următoarelor surse fixe, vor fi determinate pe baza informațiilor disponibile privind tehnicile și nivelurile de reducere, inclusiv valorile limită aplicate în alte țări și pe baza următorului document: Canada Gazette, Partea I, Ministerul Mediului. Emisii ale centralelor termice - Linii directe naționale pentru surse fixe noi. 15 mai 1993, p. 1633 -1638.

C) Statele Unite ale Americii

14. Valorile limită pentru reducerea emisiilor de dioxid de sulf provenit de la surse fixe noi sunt indicate în următoarele documente, corespunzătoare diferitelor categorii de surse fixe luate în considerare:

(a) pentru generatoarele de aburi ale companiilor publice de electricitate - Codul reglementărilor federale (C.F.R.), titlul 40, partea 60, secțiunile D și Da;

(b) pentru generatoarele de aburi din sectoarele industriale, comerciale și instituționale - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunile Db și De;

(c) pentru instalațiile de producere a acidului sulfuric - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea H;

(d) pentru rafinăriile de petrol - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea J;

(e) pentru topitoriile de cupru - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea P;

(f) pentru topitoriile de zinc - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea Q;

(g) pentru topitoriile de plumb - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea R;

(h) pentru turbinele fixe cu gaz - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea GG;

(i) pentru instalațiile de tratare a gazelor naturale continentale - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea LLL;

(j) pentru incineratoarele de deșeuri urbane - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea Ea și Eb;

(k) pentru incineratoarele de deșeuri spitalicești/medicale/infecțioase - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea Ec.

Notă:

Supravegherea trebuie să fie înțeleasă ca o activitate globală ce include măsurarea emisiilor, bilanțul de masă, etc. Supravegherea se poate face în mod continuu sau intermitent.

ANEXA V: VALORILE LIMITĂ ALE EMISIILOR OXIZILOR DE AZOT PROVENIND DE LA SURSE FIXE

- 1. Secțiunea A se aplică Părților, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii, secțiunea B se aplică pentru Canada, iar secțiunea C se aplică Statelor Unite ale Americii.

A) Părțile, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii

2. În sensul secțiunii A, se desemnează prin valoare limită, cantitatea de substanță gazoasă conținută în gazele reziduale ale unei instalații, valoare care nu trebuie depășită. În cazul în care nu există alte precizări, valoarea limită se calculează în unități de masă de poluant pe volum de gaz rezidual (exprimată în mg/m³) în condiții normale de temperatură și presiune pentru gazele uscate (volum la 273,15 K, 101,3 kPa). În ceea ce privește conținutul de oxigen din gazele afluate, se vor reține valorile indicate în tabelele de mai jos pentru fiecare categorie de surse. Diluția efectuată în scopul diminuării concentrațiilor de poluanți din gazele reziduale nu este permisă. Valorile limită se aplică în general NO și NO₂, desemnați în mod curent prin NO_x, exprimați ca NO₂. Fazele de pornire, oprire și operațiile de întreținere sunt excluse.

3. Emisiile trebuie supravegheate în toate cazurile I/. Respectarea valorilor limită trebuie să fie verificată. Se pot aplica metode diferite de verificare care pot include măsurări continue sau intermitente, metode convenite sau orice altă metodă cu aplicabilitate tehnică largă.

4.Metodele de prelevare și analiză a probelor de poluanți, ca și metodele pentru măsurătorile de referință necesare etalonării sistemelor de măsură trebuie să fie conforme cu normele stabilite de Comitetul European de Standardizare (CEN) sau de Organizația Internațională de Standardizare (ISO), în perioada perfectării normelor CEN sau ISO se vor aplica normele naționale.

5.Măsurătorile emisiilor trebuie efectuate continuu dacă emisiile de SO_i depășesc 75 Kg/oră.

6.În cazul măsurătorilor continue pentru instalațiile noi, se consideră că sunt respectate normele de emisie dacă valorile medii zilnice nu depășesc valoarea limită și dacă nici o valoare orară nu depășește cu 100 % valoarea limită.

7.În cazul măsurătorilor continue pentru instalațiile existente, se consideră că normele de emisie sunt respectate dacă:

(a)nici una dintre valorile medii lunare nu depășește valoarea limită; și

(b)97 % din toate valorile medii calculate pentru 48 ore nu depășesc 110 % din valorile limită.

8.În cazul măsurătorilor discontinue, ca o cerință minimă a respectării normelor de emisie, trebuie ca valoarea medie determinată în funcție de un număr convenabil de măsurări efectuate în condiții reprezentative să nu depășească valoarea normei de emisie.

9.Cazanele de aburi și dispozitivele de încălzire industrială cu o putere termică nominală mai mare ca 50 MW_{th}:

Tabelul 1: Valorile limită pentru emisiile de NO_x provenite de la cazanele de aburi ^{a/}

	Valoarea limită (mg/Nm ³) ^{b/}
Combustibili solizi, instalații noi:	
- Cazane de aburi 50-100 MW _{th}	400
- Cazane de aburi 100-300 MW _{th}	300
- Cazane de aburi > 300 MW _{th}	200
Combustibili solizi, instalații existente:	
- Solizi, în general	650
- Solizi, cu mai puțin de 10 % compuși organici volatili	1300
Combustibili lichizi, instalații noi:	
- Cazane de aburi 50-100 MW _{th}	400
- Cazane de aburi 100-300 MW _{th}	300
- Cazane de aburi > 300 MW _{th}	200
Combustibili lichizi, instalații existente	
	450
Combustibili gazeși, instalații noi:	
Combustibil: gaze naturale	
- Cazane de aburi 50-300 MW _{th}	150
- Cazane de aburi > 300 MW _{th}	100
Combustibil: toate celelalte gaze	
	200
Combustibili gazeși, instalații existente	
	350

a/ În special, valorile limită nu se aplică:

- instalațiilor, cum ar fi cuptoarele de reîncălzire și cuptoarele de tratament termic, în care produsele de combustie sunt utilizate direct pentru încălzirea, uscarea sau orice alt tratament al obiectelor sau materialelor;

- instalațiilor de post-combustie, adică orice dispozitiv tehnic care servește la purificarea gazelor reziduale prin combustie și care nu funcționează ca o instalație de combustie independentă;

- instalațiilor utilizate pentru regenerarea catalizatorilor de cracare catalitică;

- instalațiilor utilizate pentru conversia sulfurii de hidrogen în sulf;

- reactoarele utilizate în industria chimică;

- bateriile de cuptoare de cocs;

- recuperatoare Cowper;

- incineratoare de deșeuri;

- instalații echipate cu motoare Diesel, cu benzină sau cu gaz. sau turbine cu combustie, indiferent de combustibilul utilizat.

b/ Aceste valori nu sunt aplicabile cazanelor de aburi care funcționează mai puțin de 500 ore pe an. Conținutul de referință în O₂ este de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru alți combustibili.

10. Turbinele cu combustie care au o putere termică nominală mai mare de 50 MW_{th}: valorile limită ale emisiilor de NO_x exprimate în mg/Nm³ (cu un conținut de O₂ de 15 %) sunt calculate pentru o singură turbină. Valorile limită indicate în tabelul 2 se aplică numai turbinelor a căror sarcină este mai mare de 70 %.

Tabelul 2: Valorile limită ale emisiilor de NO_x provenite de la turbinele cu combustie continentală

> 50 MW _{th} (Putere termică nominală în condiții ISO)	Valoarea limită (mg/Nm ³)
Instalații noi, gaze naturale ^{a/}	50 ^{b/}
Instalații noi, combustibili lichizi ^{c/}	120
Instalații existente, toți combustibilii ^{d/}	
Gaze naturale	150
Combustibili lichizi	200

a/ Gaz natural este metanul existent în stare naturală al cărui conținut în gaze inerte sau alți constituenți nu depășește 20 % în volum.

b/ 75 mg/Nm³ în cazul:

- turbinelor de combustie utilizate în instalațiile de producție combinată a căldurii și electricității;
- turbinelor de combustie care antrenează un compresor pentru alimentarea rețelei publice de distribuție a gazelor.

În cazul turbinelor cu combustie care nu se încadrează în nici una din categoriile menționate anterior, dar al cărui randament determinat în condițiile ISO este mai mare de 35 %, valoarea limită este de 50*n/35, unde n este randamentul turbinei cu combustie exprimat în procente (și determinat în condițiile ISO).

c/ Această valoare limită se aplică numai turbinelor cu combustie care utilizează distilate ușoare și medii;

d/ Aceste valori nu se aplică turbinelor cu combustie care funcționează mai puțin de 150 ore pe an.

11. Producția de ciment:

Tabelul 3: Valorile limită ale emisiilor de NO_x provenite din producția de ciment ^{a/}

	Valoarea limită (mg/Nm ³)
Instalații noi (10 % O ₂)	
- cuptoare uscate	500
- alte cuptoare	800
Instalații existente (10 % O ₂)	1200

a/ Instalații de producere a cimentului clinker în cuptoare rotative cu o capacitate mai mare de 500 Mg/zi sau în alte tipuri de cuptoare cu o capacitate mai mare de 500 Mg/zi.

12. Motoare fixe:

Tabelul 4: Valorile limită ale emisiilor de NO_x provenite de la motoare fixe noi

Putere, caracteristici tehnice, tip de combustibil	Valoarea limită ^{a/} (mg/Nm ³)
Motoare cu scânteie (=Otto), în 4 timpi, > 1 MW _{th}	
- motoare cu amestec slab	250
- alte tipuri de motoare	500
Motoare cu aprindere prin compresie (=Diesel), > 5 MW _{th}	
- carburant: gaz natural (cu aprindere prin jet)	500
- carburant: petrol greu	600
- carburant: motorină	500

a/ Aceste valori nu se aplică motoarelor care funcționează mai puțin de 500 ore/an. Conținutul de referință în O₂ este de 5 %.

13. Producerea și prelucrarea metalelor:

Tabelul 5. Valorile limită ale emisiilor de NO_x provenite din producția siderurgică primară a fierului și oțelului ^{a/}

Putere, caracteristici tehnice, tip de combustibil	Valoarea limită (mg/Nm ³)
Instalații de aglomerare noi și existente	400

a/ Producerea și prelucrarea metalelor: instalații de coacere sau aglomerare a minereurilor, topitorii sau oțelării (prima sau a doua ardere), inclusiv cele cu activitate continuă, având o capacitate mai mare de 2,5 mg/oră, instalații de prelucrare a metalelor feroase (laminoare la cald > 20 mg/oră oțel brut).

14. Producția de acid nitric:

Tabelul 6: Valorile limită ale emisiilor de NO_x eliberate de instalațiile de producere a acidului nitric, cu excepția unităților de concentrare a acidului

Putere, caracteristici tehnice, tip de combustibil	Valoarea limită (mg/Nm ³)
Instalații noi	350
Instalații existente	450

B) Canada

15. Valorile limită pentru reducerea emisiilor de oxizi de azot care provin din instalații fixe noi ce fac parte din categoriile de surse fixe enumerate mai jos se vor determina pe baza informațiilor disponibile asupra tehnicilor și nivelurilor de reducere, inclusiv valorile limită aplicate în alte țări și pe baza documentelor ulterioare:

(a) Consiliul canadian al miniștrilor mediului (CCME). Linii directoare privind emisiile naționale pentru turbinele fixe cu combustie. Decembrie 1992. PN1072;

(b) Canada Gazette, Partea I. Ministerul Mediului. Emisii ale centralelor termice - Linii directoare naționale pentru surse fixe noi. 15 mai 1993, p. 1633-1638; și

(c) CCME. Linii directoare naționale privind emisiile cuptoarelor de ciment. Martie 1998. PN1284.

C) Statele Unite ale Americii

16. Valorile limită pentru reducerea emisiilor de NO_x care provin din sursele fixe noi ce fac parte din categoriile de surse fixe enumerate mai jos sunt indicate în documentele următoare:

(a) Instalații cu cărbune ale serviciilor publice de distribuție - Codul reglementărilor federale (C.F.R.), titlul 40, partea 76;

(b) Generatoare de aburi ale companiilor publice de electricitate - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea D și Da;

(c) Generatoare de aburi din sectorul industrial, comercial și instituțional - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea Db;

(d) Uzinele de producere a acidului azotic - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea G;

(e) Turbine fixe cu gaze - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea GG;

(f) Incineratoare de deșeuri urbane - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunile Ea și Eb;

(g) Incineratoare de deșeuri spitalicești/medicale/infecțioase - C.F.R., titlul 40, partea 60, secțiunea Ec.

Notă

1/ Supravegherea trebuie să fie înțeleasă ca o activitate globală ce include măsurarea emisiilor, bilanțul de masa, etc. Supravegherea se poate face în mod continuu sau intermitent.

ANEXA VI: VALORILE LIMITĂ ALE EMISIILOR DE COMPUȘI ORGANICI VOLATILI PROVENIȚI DIN SURSE STAȚIONARE

- 1. Secțiunea A se aplică Părților, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii, secțiunea B se aplică pentru Canada, iar secțiunea C se aplică Statelor Unite ale Americii.

A) Părțile, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii

2. Prezentarea secțiunii a prezentei anexe se referă la sursele fixe de emisie a compușilor organici volatili non-metanici (COVNM), enumerați la alin. (8)-(21). Secțiunea nu se aplică instalațiilor sau Părților din instalații utilizate în cercetare-dezvoltare sau pentru testarea produselor sau tehnologiilor noi (unități-pilot). Valorile limită sunt prezentate în tabele pentru sectoare specifice. Valorile limită se referă, în general, la consumul de solvenți sau la debitul de masă al emisiilor. Dacă un operator execută mai multe activități care se înscriu în aceeași sub-rubrică, în aceeași instalație și în același amplasament, atunci consumul de solvent sau debitul de masă al emisiilor corespunzătoare acestor activități se însumează. Dacă nu s-a fixat nici un prag, atunci valoarea limită indicată se aplică ansamblului instalațiilor.

3. În sensul secțiunii A a prezentei anexe:

(a) "stocarea și distribuția produselor petroliere" reprezintă încărcătura camioanelor, vagoanelor cisternă, barjelor și vaselor de transport maritim la depozite și la centrele de expediție ale rafinăriilor, cu excepția realimentării vehiculelor la stațiile-service care sunt menționate în documentele referitoare la sursele mobile;

(b) "acoperirea cu adeziv" reprezintă orice procedeu de aplicare a unui adeziv pe o suprafață, cu excepția aplicării adezivilor și a cașerărilor legate de procesele de imprimare și de stratificare a lemnului și materialelor plastice;

(c) "stratificarea lemnului și a materialelor plastice" reprezintă orice procedeu de lipire a lemnului și/sau al materialelor plastice pentru a se obține produse stratificate;

(d) "procedeele de acoperire" reprezintă aplicarea unor suprafețe metalice sau plastice pe mașinile particulare, cabinele de camioane, camioane, autobuze sau pe suprafețe de lemn printr-un procedeu prin care unul sau mai multe straturi subțiri, continue dintr-o substanță de acoperire este/sunt aplicat/aplicate pe:

(i) vehicule noi definite (mai jos) ca vehicule de categoria M1 și N1, în măsura în care acestea sunt tratate în aceeași instalație ca și vehiculele din categoria M1;

(ii) cabinele camioanelor definite ca habitacul conducătorului și orice habitacul integrat destinat echipamentului tehnic al vehiculelor de categoriile N2 și N3;

(iii) camionetele și camioanele definite ca vehicule de categoriile NI, N2 și N3, cu excepția cabinelor de camion;

(iv) autocarele definite ca vehicule de categoriile M2 și M3;

(v) alte suprafețe metalice și plastice, inclusiv cele ale avioanelor, navelor, trenurilor, etc., suprafețe din lemn și suprafețe textile, film și hârtie.

Această categorie de surse nu include acoperirea substratului cu metal prin tehnici electroforetice sau de pulverizare cu substanțe chimice. Dacă procesul de acoperire a unui articol comportă o fază în cursul căreia este imprimat același articol, atunci această fază de imprimare se consideră ca făcând parte din procesul de acoperire. Operațiile de imprimare efectuate ca activitate separată nu sunt incluse. Conform prezentei definiții:

- vehiculele M1 sunt cele destinate transportului de persoane și au cel mult 8 locuri, în afara locului șoferului;

- vehiculele M2 sunt cele destinate transportului de persoane, care au mai mult de 8 locuri, în afara locului șoferului și a căror masă maximă nu depășește 5 tone;

- vehiculele M3 sunt cele destinate transportului de persoane, au mai mult de 8 locuri, în afara locului șoferului și a căror masă maximă depășește 5 tone;

- vehiculele N1 sunt cele destinate transportului de mărfuri și au o masă maximă care nu depășește 3,5 tone;

- vehiculele N2 sunt cele destinate transportului de mărfuri și au o masă mai mare de 3,5 tone, dar care nu depășesc 12 tone;

- vehiculele N3 sunt cele destinate transportului de mărfuri și a căror masă maximă depășește 12 tone;

(e) "acoperirea bobinelor" reprezintă izolarea bobinelor prin lame de oțel, oțel inoxidabil sau oțel stratificat, benzi din aliaj de cupru sau aluminiu și care formează o izolație peliculară sau stratificată;

(f) "curățarea uscată" reprezintă orice procedeu industrial sau comercial care utilizează compuși organici volatili (COV) într-o instalație de curățare a izolațiilor, a articolelor de mobilier și a altor

bunuri de consum similare, cu excepția curățării manuale a petelor sau în industria textilă și de confecții;

(g)"producerea vopselelor, lacurilor, cernelurilor și a adezivilor" reprezintă fabricarea vopselelor, lacurilor, cernelurilor și a adezivilor, precum și a produselor intermediare în măsura în care acestea sunt obținute în aceeași instalație prin amestecul pigmentilor, rășinilor și a substanțelor adezive cu solvenți organici sau alte suporturi. Această categorie include, de asemenea, dispersia, predispersia, obținerea vâscozității necesare și împachetarea produselor finite;

(h)"tipărirea" reprezintă orice procedeu de reproducere a textelor sau a ilustrațiilor în care cerneala este transpusă pe o suprafață cu ajutorul unei forme imprimante. Aceasta se aplică sub-procedeelor următoare:

(i)flexografie: procedeu de imprimare prin care este utilizată o formă imprimantă de fotopolimeri elastici sau cauciuc, ale cărei elemente imprimante sunt dispuse în relief în raport cu elementele non-vizibile; cerneala folosită este lichidă și se usucă prin evaporare;

(ii)tipărirea pe rotativă offset prin termofixare: procedeu de imprimare pe rotativă cu hârtia în sul care utilizează o formă imprimantă ale cărei elemente imprimante și elemente non-imprimante sunt în același plan. Prin tipărirea pe rotative cu hârtia în sul se înțelege că mașina este alimentată prin intermediul unei bobine de hârtie și nu prin intermediul unor foi de hârtie separate. Partea non-imprimantă este astfel tratată încât să absoarbă apa și să respingă cerneala. Elementele imprimante sunt astfel tratate pentru a primi și transfera cerneala pe suprafața de tipărire. Evaporarea se face într-un cuptor în care suportul imprimat este încălzit cu aer cald;

(iii)rotogravura editorială: procedeu de tipărire, cu cerneluri pe bază de toluen, a hârtiei destinată revistelor, broșurilor, cataloagelor sau altor produse similare;

(iv)rotogravură: procedeu de tipărire ce utilizează o formă imprimantă cilindrică ale cărei elemente imprimante sunt sub formă de creastă în raport cu elementele non-imprimante, cerneala folosită este lichidă și se usucă prin evaporare. Crestele sunt umplute cu cerneală și excedentul de pe elementele non-imprimante este îndepărtat înainte ca suprafața de imprimat să intre în contact cu cilindrul, fără să absoarbă cerneala dintre creste;

(v)tipărirea serigrafică pe rotativă: procedeu de tipărire pe rotative cu bobine în care cerneala este trimisă pe suprafața de tipărit prin intermediul unei forme imprimante poroase, ale cărei elemente imprimante sunt deschise, iar cele non-imprimante sunt obturate; cerneala utilizată este lichidă și se usucă prin evaporare. Prin tipărirea pe rotativă cu hârtie în sul se înțelege că mașina este alimentată prin intermediul unei bobine și nu prin intermediul unor foi separate;

(vi)contracolajul asociat unui procedeu de imprimare: alipirea a două sau mai multe materiale suplimentare pentru obținerea produselor contracolate;

(vii)lăcuirea: procedeu constând din aplicarea unui lac pe o suprafață suplă sau a unei vopsele adezive în scopul asigurării ulterioare a unei etanșezări a ambalajului;

(i)"fabricarea de produse farmaceutice" reprezintă sinteza chimică, fermentația, extracția, formarea și finisarea produselor farmaceutice și, dacă aceasta se produce în același loc, fabricarea produselor intermediare;

(j)"conversia cauciucului natural sau sintetic" reprezintă orice proces de amestecare, sfărâmare, dozare, calandrare, extruzare și vulcanizare aplicabile cauciucului natural sau sintetic, precum și operațiile suplimentare care transformă cauciucul natural sau sintetic în produse finite;

(k)"curățarea suprafețelor" reprezintă, cu excepția curățării uscate, orice procedee, mai ales degresarea, care utilizează solvenți organici pentru ca suprafața materialelor să devină netedă. O curățare care implică mai mult de o fază înainte sau după orice altă fază de tratament este considerată ca o singură operație. Această operație privește curățarea suprafețelor și nu a echipamentelor;

(l)"extracția grăsimilor vegetale și animale și rafinarea uleiurilor vegetale" reprezintă extracția uleiurilor vegetale din semințe și din alte materii vegetale, tratarea reziduurilor uscate destinate producerii hranei pentru animale și purificarea grăsimilor și a uleiurilor vegetale care provin din semințe și din materii vegetale sau animale;

(m)"refinisarea autovehiculelor" reprezintă orice operație industrială sau comercială de acoperire a suprafețelor, dar și operațiile de degresare conexe constând în:

(i) aplicarea unei vopsele asupra unui vehicul rutier sau asupra unei părți dintr-un asemenea vehicul în cadrul lucrărilor de reparații, de conservare sau de decorare a unui vehicul efectuate în afara unităților de construcție, sau

(ii) aplicarea unei vopsele pe un vehicul rutier sau pe o parte din acest vehicul, cu ajutorul materialelor de finisare, atunci când această operație nu se realizează pe linia de fabricație, sau

(iii) aplicarea unei vopsele pe remorci (inclusiv pe semiremorci);

(n) "impregnarea suprafețelor de lemn" reprezintă orice procedeu de impregnare a lemnului cu un agent de conservare;

(o) "condiții normale" reprezintă temperatura de 273,15 K și presiune de 101,3 kPa;

(p) "COVNM" reprezintă orice compuși organici, alții decât metanul, a căror presiune de vapori este cel puțin 0,01 kPa la 273,15 K sau a căror volatilitate este comparabilă în condițiile de aplicare indicate;

(q) "gaze reziduale" reprezintă gazele care conțin COVNM sau alți poluanți și care, în fazele finale, sunt eliminați în atmosferă printr-un coș sau printr-un dispozitiv antiemisie. Debitul volumetric sunt exprimate în m³/oră în condiții normale;

(r) "emisiile accidentale de COVNM" reprezintă orice emisie în atmosferă, sol sau apă a unor COVNM care nu face parte din gazele reziduale și, de asemenea, dacă nu este altfel specificat, a solvenților conținuți în produse. Emisiile accidentale cuprind emisiile de COVNM necaptate care scapă în mediu prin ferestre, uși, eșapamente și alte deschideri similare. Valorile limită care sunt indicate mai jos pentru emisiile accidentale sunt calculate cu ajutorul unui plan de gestiune a solvenților (vezi apendicele I al prezentei anexe);

(s) "totalul emisiilor COVNM" reprezintă suma emisiilor accidentale de COVNM și a emisiilor de COVNM din gazele reziduale;

(t) "solvenți utilizați" reprezintă cantitatea de solvenți organici puri sau conținuți în preparate, inclusiv solvenții reciclați în instalații care sunt utilizați pentru efectuarea unei operații și care sunt contabilizați de fiecare dată când sunt utilizați;

(u) "valoare limită" reprezintă concentrație maximă a unei substanțe gazoase conținute în gazele reziduale ale unei instalații, care nu trebuie să fie depășită într-o funcționare normală. Dacă nu există alte indicații, atunci aceasta trebuie calculată în funcție de raportul masei de poluant față de volumul gazelor reziduale (exprimat în mg/Nm³, dacă nu se specifică altfel), presupunând condiții normale de temperatură și presiune pentru gazele uscate. Pentru instalațiile care utilizează solvenți, valorile limită sunt furnizate în unități de masă pe unitate caracteristică a operațiilor respective. Volumele de gaz care sunt adăugate gazelor reziduale pentru răcire sau diluție nu se iau în considerare la determinarea concentrației masei de poluant din gazele reziduale. Valorile limită privesc în general toți compușii organici volatili, alții decât metanul (nu se face nici o altă distincție în funcție de reactivitate sau de toxicitate, de exemplu);

(v) "funcționare normală" reprezintă toate fazele de funcționare, cu excepția operațiilor de pornire și de oprire sau de întreținere a instalațiilor;

(w) "substanțele dăunătoare sănătății umane" sunt împărțite în două categorii:

(i) COV halogenați care prezintă un risc potențial al efectelor ireversibile;

(ii) substanțele periculoase care sunt cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere, care pot produce cancer, pericole genetice ereditare sau cancer prin inhalare, care pot diminua fecunditatea sau care pun în pericol viața fătului.

4. Trebuie satisfăcute următoarele cerințe:

(a) trebuie supravegheate emisiile de COVNM 1/ și trebuie verificată respectarea valorilor limită. Se pot aplica diferite metode de verificare: măsurări continue sau intermitente, aprobarea tip sau orice alte metode valabile din punct de vedere tehnic; în plus, aceste metode trebuie să fie viabile pe plan economic;

(b) concentrațiile poluanților atmosferici din conductele de evacuare a gazelor trebuie să fie măsurate într-un mod reprezentativ. Metodele de prelevare și de analiză a probelor tuturor poluanților, ca și metodologia măsurătorilor de referință necesare etalonării sistemelor de măsură trebuie să fie conforme cu normele stabilite de Comitetul European de Standardizare (CEN) sau de către Organizația Internațională de Standardizare (ISO), în perioada perfectării normelor CEN sau ISO se aplică normele naționale;

(c) dacă se cer măsurări ale emisiilor de COVNM, acestea trebuie efectuate continuu dacă emisiile de COVNM reprezintă mai mult de 10 Kg carbon organic total/oră în conducta de evacuare situată în aval

față de instalația de reducere a emisiilor și dacă durata de funcționare depășește 200 ore pe an. Pentru orice alte instalații, emisiile trebuie să facă, cel puțin, obiectul unor măsurări intermitente, în vederea conformării la normele admise, este posibil să se recurgă și la alte metode, cu condiția ca acestea să fie de rigurozitate egală;

(d) în cazul măsurărilor continue, pentru ca normele de emisie să fie respectate, trebuie ca media zilnică să nu depășească valoarea limită la funcționarea normală și ca nici o medie orară să nu depășească cu 150 % valorile limită, în vederea conformării la normele admise, este posibil să se recurgă și la alte metode, cu condiția ca acestea să fie de rigurozitate egală;

(e) în cazul măsurărilor intermitente, pentru ca normele de emisie să fie respectate, trebuie ca valoarea medie a tuturor prelevărilor să nu depășească valoarea limită și ca nici o medie orară să nu depășească cu 150 % valoarea limită, în vederea conformării cu normele admise, este posibil să se recurgă și la alte metode, cu condiția ca acestea să fie de rigurozitate egală;

(f) trebuie luate toate precauțiile necesare în vederea reducerii la minimum a emisiilor de COVNM la pornirea și oprirea instalațiilor, dar și în cazul unei funcționări anormale;

(g) măsurătorile nu sunt necesare dacă nu este necesară instalarea unui dispozitiv antiemisie la sfârșitul procesului de fabricație și dacă se poate arăta că valorile limită nu sunt depășite.

5. Pentru gazele reziduale trebuie aplicate următoarele valori limită, în afara cazului când există alte indicații:

(a) 20 mg substanță/m³ pentru evacuările de compuși organici volatili halogenați (care sunt desemnați ca având efecte potențiale reversibile), al căror debit masic total este mai mare sau egal cu 100 g/oră;

(b) 2 mg/m³ (această valoare corespunde masei totale a diferiților compuși) pentru evacuările compușilor organici volatili (cărora li se aplică următoarele fraze de risc: pot să provoace cancerul, pot să provoace efecte genetice periculoase ereditare, pot să provoace cancerul prin inhalare, pot pune în pericol viața fătului, pot diminua fecunditatea), al căror debit masic total este mai mare sau egal cu 10 g/oră.

6. În cazul categoriilor de surse enumerate la alin. (9)-(21) sunt prevăzute următoarele dispoziții:

(a) în locul aplicării valorilor limită pentru instalațiile indicate mai jos, operatorii unei instalații pot fi autorizați să aplice un program de reducere (vezi apendicele II al prezentei anexe), al cărui scop este să le permită obținerea, prin alte mijloace, a reducerii emisiilor echivalente celor care ar fi fost obținute prin aplicarea valorilor limită indicate; și

(b) în ceea ce privește emisiile accidentale de COVNM, valorile indicate mai jos pentru aceste emisii trebuie aplicate ca valori limită. Totuși, dacă se demonstrează autorității competente că, în cazul unei instalații, această valoare nu este aplicabilă pe plan tehnic și economic, atunci autoritatea competentă poate acorda o derogare pentru această instalație cu condiția să nu apară riscuri semnificative pentru sănătate și mediu. Pentru fiecare derogare, operatorul trebuie să demonstreze autorității competente că utilizează cea mai bună tehnică disponibilă.

7. Valorile limită pentru emisiile compușilor organici volatili care provin din categoriile de surse definite la alin. (3) sunt cele indicate la alin. (8)-(21).

8. Stocarea și distribuirea produselor petroliere:

Tabelul 1: Valorile limită ale emisiilor de compuși organici volatili care provin din operații de stocare și de distribuție a produselor petroliere, cu excepția operațiilor de încărcare a navelor maritime

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag	Valoarea limita
Unități de recuperare a vaporilor care deserveșc instalațiile de stocare și de distribuție din depozitele rafinăriilor sau din terminale	5000 m ³ debit anual de produse petroliere	10 g COV/Nm ³ , inclusiv metanul

Notă: Vaporii produși în cursul operațiilor de umplere a rezervoarelor de stocare a produselor petroliere trebuie să fie recuperați fie în alte rezervoare de stocare, fie în dispozitive antiemisie care respectă valorile limită indicate în tabelul de mai sus.

9. Acoperiri cu adezivi:

Tabelul 2: Valorile limită pentru emisiile de COVNM care provin din aplicarea izolațiilor adezive

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de COVNM (% de solvent utilizat)
Fabrici de încălzăminte; instalații noi și existente	> 5	25 g solvent pe pereche	
Alte acoperiri cu adezivi, cu excepția încălzăminte; instalații noi și instalații existente	5-15	50 ^a / _l mg C/Nm ³	25
	> 15	50 ^a / _l mg C/Nm ³	20

a/ Dacă tehnicile respective permit reutilizarea solventului recuperat, atunci valoarea limită este de 150 mgC/Nm³.

10. Stratificarea lemnului și a materialelor plastice:

Tabelul 3: Valorile limită pentru emisiile de COVNM care provin din stratificarea lemnului și a materialelor plastice

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită pentru emisiile totale de COVNM
Stratificarea lemnului și a materialelor plastice: instalații noi și instalații existente	> 5	30 g COVNM/m ²

11. Procese de vopsire (suprafețe metalice și plastice ale automobilelor, cabinelor de camion, camioanelor, autobuzelor, suprafețe de lemn):

Tabelul 4: Valorile limită ale emisiilor COVNM care provin din procese de vopsire în industria automobilelor

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an) ^a / _l	Valoarea limită ^b / _l pentru emisiile totale de COVNM
Instalații noi, vopsirea autovehiculelor (M1, M2)	> 15 (și > 5000 unități vopsite/an)	45 g COVNM/m ² sau 1,3 Kg/unitate și 33 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea autovehiculelor (M1 și M2)	> 15 (și > 5000 unități vopsite/an)	60 g COVNM/m ² sau 1,9 Kg/unitate și 41 g COVNM/m ²
Instalații noi și instalații existente, vopsirea autovehiculelor (M1 și M2)	> 15 (< 5000 monococi vopsite/an sau > 3500 șasiuri vopsite/an)	90 g COVNM/m ² sau 1,5 Kg/unitate și 70 g COVNM/m ²
Instalații noi, vopsirea cabinelor de camioane noi (N1, N2, N3)	> 15 (< 5000 unități vopsite/an)	65 g COVNM/m ²
Instalații noi, vopsirea cabinelor de camioane noi (N1, N2, N3)	> 15 (> 5000 unități vopsite/an)	55 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea cabinelor de camioane noi (N1, N2, N3)	> 15 (< 5000 unități vopsite/an)	85 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea cabinelor de camioane noi (N1, N2, N3)	> 15 (> 5000 unități vopsite/an)	75 g COVNM/m ²
Instalații noi, vopsirea camioanelor și camionetelor noi (fără cabine) (N1, N2, N3)	> 15 (< 2500 unități vopsite/an)	90 g COVNM/m ²
Instalații noi, vopsirea camioanelor și camionetelor noi (fără cabine) (N1, N2, N3)	> 15 (> 2500 unități vopsite/an)	70 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea camioanelor și camionetelor noi (fără cabine) (N1, N2, N3)	> 15 (< 2500 unități vopsite/an)	120 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea camioanelor și camionetelor noi (fără cabine) (N1, N2, N3)	> 15 (> 2500 unități vopsite/an)	90 g COVNM/m ²
Instalații noi, vopsirea autobuzelor noi (M3)	> 15 (< 2000 unități vopsite/an)	210 g COVNM/m ²
Instalații noi, vopsirea autobuzelor noi (M3)	> 15 (> 2000 unități vopsite/an)	150 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea autobuzelor noi (M3)	> 15 (< 2000 unități vopsite/an)	290 g COVNM/m ²
Instalații existente, vopsirea autobuzelor noi (M3)	> 15 (> 2000 unități vopsite/an)	225 g COVNM/m ²

	vopsite/an)	
--	-------------	--

a) Pentru un consum de solvent mai mic sau egal cu 15 Mg/an (vopsirea automobilelor), se aplică valorile din tabelul 14 (finisarea autovehiculelor).

b) Valorile limită totale sunt exprimate în funcție de raportul dintre masa de solvent (g) emisă și suprafața produsului (în m²). Prin suprafața produsului se înțelege suprafața care reprezintă suma dintre suprafața de aplicare a unei vopsele prin electroforeză și suprafețele tuturor elementelor care se pot adăuga în timpul fazelor succesive ale operației, dacă pe ele se aplică aceleași vopsele. Suprafața zonei de aplicare a unei vopsiri prin electroforeză este calculată prin formula următoare: (2 x greutatea totală a produsului): (grosimea medie a tablei x densitatea tablei).

Tabelul 5: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din procesele de vopsire din diferite sectoare industriale

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită	Valoarea limită pentru emisiile accidentale (% solvent utilizat)
Instalații noi și existente: alte aplicări de vopsele pe suprafețe de metal, plastic, țesături, film și hârtie (cu excepția tipăririi serigrafice a textilelor (vezi tipărirea)	5-15	100 ^a / mg C/Nm ³	25 ^b /
	> 15	50/75 ^b / c/ d/ mg C/Nm ³	20 ^b /
Instalații noi și instalații existente:	15-25	100 ^a / mg C/Nm ³	25
vopsirea suprafețelor de lemn	> 25	50/75 ^c / mg C/Nm ³	20

a) Valoarea limită se aplică operațiilor de vopsire și de uscare efectuate în condiții de izolare.

b) Dacă nu este posibil să se opereze în condiții de izolare (construcții navale, vopsirea aeronavelor, etc.), atunci instalațiile pot fi scutite de aplicarea acestor valori. Programul de reducere menționat la alin. (6) lit. (a) trebuie aplicat în afara cazului când autorității competente i se poate demonstra faptul că această opțiune nu este posibilă din punct de vedere tehnic și economic, în acest caz, utilizatorul trebuie să dovedească autorității competente că a folosit cea mai bună soluție disponibilă tehnic.

c) Prima valoare privește operațiile de uscare, cea de-a doua valoare se referă la aplicarea vopselei.

d) Dacă, la vopsirea textilelor, tehnicile folosite permit reutilizarea solvenților recuperați, atunci valoarea limită este 150 mgC/Nm³ în total pentru uscare și vopsire.

12. Izolarea bobinelor:

Tabelul 6: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din izolația prin izolarea bobinelor

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de COVNM (% solvent utilizat)
Instalații noi	> 25	50 ^a /	5
Instalații existente	> 25	50 ^a /	10

a) Dacă tehnicile folosite permit reutilizarea solventului recuperat, atunci valoarea limită este de 150 mgC/Nm³.

13. Curățarea uscată:

Tabelul 7: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin de la curățarea uscată

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită
Instalații noi și existente	0	20 g COVNM/Kg ^a /

a) Valoarea limită pentru totalul emisiilor de COVNM exprimate ca masă de solvent emis pe masă de produs curățat și uscat.

14. Producerea vopselelor, lacurilor, cernelurilor și adezivilor:

Tabelul 8: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din producerea vopselelor, lacurilor, cernelurilor și adezivilor

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoare prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale (% solvent utilizat)
Instalații noi și instalații existente	100-1000	150 ^{a/}	5 ^{a/} c/
	> 1000	150 ^{b/}	3 ^{b/} a/

a/ Se poate aplica o valoare limită totală de 5 % din solventul utilizat în locul limitei concentrației din gazele reziduale și a valorii limită pentru emisiile accidentale de COVNM.

b/ Se poate aplica o valoare limită totală de 3 % din solventul utilizat în locul limitei concentrației din gazele reziduale și a valorii limită pentru emisiile accidentale de COVNM.

c/ Valoarea limită pentru emisiile accidentale nu includ solventii vânduți ca parte a unui preparat conținut într-un recipient etanș.

15. Tipărirea (flexografie, tipărire pe rotative offset prin termofixare, rotogravură, etc.):

Tabelul 9: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din procese de tipărire

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de COVNM (% solvent utilizat)
Instalații noi și instalații existente:	15-25	100	30 ^{a/}
tipărirea pe rotativă offset prin termofixare	> 25	20	30 ^{a/}
Instalații noi: rotogravură editorială	> 25	75	10
Instalații existente: rotogravură editorială	> 25	75	15
Instalații noi și instalații existente:	15-25	100	20
rotogravură destinată altor scopuri, flexografie, tipărire serigrafică pe rotativă, unități de stratificare și lăcuire	> 25	100	20
Instalații noi și instalații existente: tipărire serigrafică pe rotativă a textilelor și cartoanelor	> 30	100	20

a/ Reziduurile de solvent din produsele finite nu sunt considerate ca făcând parte din emisiile accidentale de COVNM.

16. Fabricarea produselor farmaceutice:

Tabelul 10: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din fabricarea produselor farmaceutice

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale (% solvent utilizat)
Instalații noi	> 50	20 ^{a/} b/	50 ^{b/} d/
Instalații existente	> 50	20 ^{a/} c/	15 ^{b/} c/

a/ Dacă tehnicile folosite permit reutilizarea solventilor recuperați, atunci valoarea limită este 150 mgC/Nm³.

b/ Se poate aplica o valoare limită totală de 5 % din solventul utilizat în locul limitei concentrațiilor din gazele reziduale și a valorii limită pentru emisiile accidentale de COVNM.

c/ Se poate aplica o valoare limită totală de 15 % din solventul utilizat în locul limitei concentrației din gazele reziduale și a valorii limită pentru emisiile accidentale de COVNM.

d/ Valoarea limită pentru emisiile accidentale nu include solventii vânduți ca parte a unui preparat conținut într-un recipient etanș.

17. Prelucrarea cauciucului natural sau sintetic:

Tabelul 11: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din prelucrarea cauciucului natural sau sintetic

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de
---	--	---	--

			COVNM (% solvent utilizat)
Instalații noi și instalații existente: conversia cauciucului natural sau sintetic	> 15	20 ^a / b/	25 ^a / c/

a/ Se poate aplica o valoare limită totală de solvent utilizat în locul limitei concentrației din gazele reziduale și a valorii limită pentru emisiile accidentale de COVNM.

b/ Dacă tehnicile folosite permit reutilizarea solventului recuperat, atunci valoarea limită este de 150 mgC/Nm³.

c/ Valoarea limită pentru emisiile accidentale nu include solvenții vânduți ca parte a unui preparat conținut într-un recipient etanș.

18. Curățarea suprafețelor:

Tabelul 12: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din curățarea uscată

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de COVNM (% solvent utilizat)
Instalații noi și existente: curățarea suprafețelor cu ajutorul substanțelor menționate la alin. (3) lit. (w)	1-5	20 mg compus/Nm ³	15
	> 5	20 mg compus/Nm ³	10
Instalații noi și existente: alte feluri de curățare	2-10	75 mg C/Nm ³ ^a /	20 ^a /
	> 10	75 mg C/Nm ³ ^a /	15 ^a /

a/ Operatorii care pot demonstra autorității competente ca, conținutul mediu de solvent organic al tuturor substanțelor utilizate pentru curățare nu depășește 30 % în masă, sunt scutiți de la aplicarea acestei valori.

19. Extracția grăsimilor vegetale și animale și rafinarea uleiurilor vegetale:

Tabelul 13: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și din rafinarea uleiurilor vegetale

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită totală (Kg/Mg)	
Instalații noi și instalații existente	> 10	Grăsimi animale:	1,5
		Semințe de ricin:	3,0
		Semințe de rapiță:	1,0
		Semințe de floarea soarelui:	1,0
		Boabe de soia (concasare normală):	0,8
		Boabe de soia (fulgi albi):	1,2
		Alte semințe și materiale vegetale:	3,0 ^a /
		Alte procedee de fracționare, cu excepția degomării (îndepărtarea substanțelor vâscoase) ^b /:	1,5
		Degomarea:	4,0

a/ Valorile limită pentru totalul emisiilor de COVNM care provin de la instalațiile de tratare a semințelor și a altor materii vegetale pentru loturi simple trebuie stabilite de la caz la caz de către autoritățile competente pe baza celor mai bune tehnologii disponibile.

b/ Eliminarea substanțelor vâscoase prezente în uleiuri.

20. Refinisarea vehiculelor:

Tabelul 14: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din operațiile de finisare ale vehiculelor

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de COVNM (% solvent utilizat)
Instalații noi și instalații existente	> 0.5	50 ^a /	25

a/ Respectarea valorilor limită trebuie să fie dovedită prin măsurarea mediilor pe 15 minute.

21. Impregnarea suprafețelor de lemn:

Tabelul 15: Valorile limită ale emisiilor de COVNM care provin din impregnarea suprafețelor de lemn

Capacitate, caracteristici tehnice, alte specificații	Valoarea prag pentru consumul de solvent (Mg/an)	Valoarea limită (mg C/Nm ³)	Valoarea limită pentru emisiile accidentale de COVNM (% solvent utilizat)
Instalații noi și instalații existente	> 25	100 ^{a/} b/	45 ^{b/}

a/ Nu se aplică la impregnările cu creozot.

b/ Pentru lemnul tratat, se poate aplica o valoare limită totală de 11 Kg/m³ de solvent în locul folosirii limitei de concentrație din gazele reziduale și a valorii limită pentru emisiile accidentale de COVNM.

B) Canada

22. Valorile limită pentru reducerea emisiilor compușilor organici volatili (COV) care provin din surse fixe noi și care fac parte din categoriile de surse fixe enumerate mai jos se vor determina conform indicațiilor disponibile despre nivelurile și tehnologiile de reducere, inclusiv valorile limită aplicate în alte țări și pe baza documentelor următoare:

(a) Consiliul Canadian al Miniștrilor de Mediu (CCME). Codul practicilor de mediu, aplicabile reducerii emisiilor de solvenți care provin de la instalațiile de curățare uscată. Decembrie 1992. PN1053.

(b) CCME. Linii directe de mediu pentru controlul emisiilor de compuși organici volatili care provin de la instalații noi de produse chimice organice. Septembrie 1993. PN 1108.

(c) CCME. Codul practicilor de mediu pentru măsurarea și controlul emisiilor accidentale de COV care rezultă din scăpări de material. Octombrie 1993. PN 1106.

(d) CCME. Program de reducere cu 40 % a emisiilor COV care provin din adezivi și agenții de etanșare. Martie 1994. PN 1116.

(e) CCME. Plan destinat diminuării cu 20 % a emisiilor COV care provin din vopsirea suprafețelor. Martie 1994. PN 1114.

(f) CCME. Linii directe de mediu pentru controlul emisiilor COV provenite de la rezervoarele de stocare. Iunie 1995. PN 1180.

(g) CCME. Codul practicilor de mediu privind recuperarea vaporilor în timpul alimentării vehiculelor la stațiile-service și la alte instalații de distribuire a produselor petroliere. (Etapa a II-a), Aprilie 1995. PN1184.

(h) CCME. Codul practicilor de mediu aplicabile reducerii emisiilor de solvenți care provin de la instalațiile de degresare comerciale și industriale. Iunie 1995. PN 1182.

(i) CCME. Norme noi de randament și liniile directe pentru reducerea emisiilor COV care provin de la instalațiile de aplicare a vopselei în fabricile canadiene de automobile. August 1995. PN 1234.

(j) CCME. Directive de mediu pentru reducerea emisiilor COV care provin din industria de prelucrare a materialelor plastice. Iulie 1997. PN 1276.

(k) CCME. Norme naționale referitoare la conținutul în COV a proceselor de vopsire comercială/industrială. Finisarea automobilelor. August 1997. PN 1288.

C) Statele Unite ale Americii

23. Valorile limită pentru reducerea emisiilor COV care provin de la surse fixe noi din categoriile următoarelor surse fixe sunt prezentate în următoarele documente:

(a) Rezervoare de stocare a hidrocarburilor lichide - 40 Cod de reglementări federale (CFR), partea 60, subpartea K, și subpartea Ka;

(b) Rezervoare de stocare a lichidelor organice volatile - 40 CFR. partea 60, subpartea Kb;

(c) Rafinării de petrol - 40 CFR, partea 60, subpartea J;

(d) Vopsirea mobilierului metalic - 40 CFR, Part 60, subpartea EE;

(e) Vopsirea suprafețelor automobilelor și camionetelor - 40 CFR. partea 60. subpartea MM;

(f) Rotogravură editorială - 40 CFR, partea 60, subpartea QQ;

(g) Operații de vopsire ale suprafețelor benzilor și etichetelor lipite sub presiune - 40 CFR, partea 60. subpartea RR;

- (h) Vopsirea suprafețelor utilajelor mari, bobinajelor metalice și a recipientelor pentru băuturi - 40 - CFR, partea 60, subpartea SS, subpartea TT și subpartea WW;
 - (i) Terminale pentru produse petroliere în vrac - 40 CFR, partea 60, subpartea XX;
 - (j) Fabricarea anvelopelor de cauciuc - 40 CFR, partea 60, subpartea BBB;
 - (k) Fabricarea polimerilor - 40 CFR, partea 60, subpartea DDD;
 - (l) Vopsirea și tipărirea produselor de vinil și uretan - 40 CFR, partea 60, subpartea FEF;
 - (m) Echipamente de rafinarea petrolului: sisteme asociate scăpărilor și apelor uzate - 40 CFR, partea 60, subpartea GGG și subpartea QQQ;
 - (n) Producerea fibrelor sintetice - 40 CFR, partea 60, subpartea HHH;
 - (o) Curățarea uscată a hidrocarburilor - 40 CFR, partea 60, subpartea JJJ;
 - (p) Instalații de tratare a gazelor naturale continentale - 40 CFR, partea 60, subpartea KKK;
 - (q) Pierderi de material în industria de fabricare a produselor chimice organice de sinteză, instalații de oxidarea aerului, operații de distilare și procese reactive - 40 CFR, partea 60, subpartea W, subpartea III, subpartea NNN și subpartea RRR;
 - (r) Acoperirea benzilor magnetice - 40 CFR, partea 60, subpartea SSS;
 - (s) Vopsirea suprafețelor industriale - 40 CFR, partea 60, subpartea TTT;
- (t) Acoperirea cu polimeri a dispozitivelor asociate substraturilor de suport - 40 CFR, partea 60, subpartea VVV.

Notă

1/ Supravegherea trebuie să fie înțeleasă ca activitate globală, cuprinzând măsurarea emisiilor, bilanțul de masă, etc. aceasta se poate efectua în mod continuu sau discontinuu.

ANEXA VI¹: Apendicele I - PLANUL DE GESTIONARE A SOLVENȚILOR

CAPITOLUL I: Introducere

1. Prezentul apendice la anexa privind valorile limită ale emisiilor de compuși organici volatili non-metanici (COVNM), care provin de la surse fixe, conține indicații pentru punerea în aplicare a unui plan de gestionare a solvenților. Se definesc principiile de aplicare [alin. (2)], un cadru pentru stabilirea bilanțului de masă [alin. (3)] și modalitățile de verificare a realizării prevederilor [alin. (4)].

CAPITOLUL II: Principii

2. Planul de gestionare a solvenților are următoarele scopuri:

- (a) verificarea realizării prevederilor prevăzute în anexă; și
- (b) identificarea unor posibilități ulterioare de reducere a emisiilor.

CAPITOLUL III: Definiții

3. Următoarele definiții furnizează cadrul pentru stabilirea bilanțului de masă:

(a) solvenți organici utilizați:

I1. cantitatea de solvenți organici puri sau conținuți în produsele din comerț, intrată într-un proces în intervalul de timp avut în vedere pentru calculul bilanțului de masă.

I2. cantitatea de solvenți organici puri sau conținuți în produse, care este recuperată și reutilizată pentru efectuarea unei operații (solventul reciclat este contabilizat la fiecare utilizare).

(b) solvenți organici rezultați:

O1. emisii de COVNM din gazele reziduale.

O2. solvenți organici eliminați în apă, ținând cont, dacă este cazul, de tratarea apelor uzate în calculul punctului O5.

O3. cantitatea de solvenți organici care rămân sub formă de impurități sau de reziduuri din produsele rezultate din procese.

O4. emisiile necaptate de solvenți organici din atmosferă. Acest element cuprinde ventilația generală a încăperilor, de unde aerul este eliminat către exterior prin ferestre, uși și alte deschideri similare.

O5.solvenți organici și/sau compuși organici eliberați din reacțiile chimice sau fizice (inclusiv, de exemplu, cele care sunt distruse prin incinerare sau prin alte tratamente aplicate gazelor reziduale sau apelor uzate sau captate, de exemplu, prin adsorbție, în măsura în care nu sunt contabilizați la punctele O6, O7 sau O8).

O6.solvenți organici conținuți în deșeurile colectate.

O7.solvenți organici puri sau conținuți în produse care sunt vândute sau destinate vânzării ca produs cu valoare comercială.

O8.solvenți organici conținuți în produse, care sunt recuperate în vederea unei reutilizări, dar nu ca substanțe utilizate, în măsura în care nu sunt contabilizați la punctul O7.

O9.solvenți organici eliberați în alte moduri.

Ghid de utilizare a planului de gestionare a solvenților pentru verificarea respectării prevederilor

4.Utilizarea planului de gestiune a solvenților va depinde de prevederea care face obiectul verificării, după cum urmează:

(a)verificarea aplicării opțiunii de reducere menționată la alin. (6) lit. (a) din anexă, cu valoarea limită totală exprimată în emisii de solvent pe unitate de produs, sau într-un alt mod indicat în anexă.

(i)Pentru toate operațiile efectuate conform opțiunii de reducere menționate la alin. (6) lit. (a) din anexă, planul de gestionare a solvenților trebuie să fie pus în aplicare anual în scopul determinării consumului. Consumul se calculează prin ecuația următoare:

$$C = 11 - O8$$

Trebuie să se procedeze în același mod pentru produsele solide utilizate în procesele de acoperire în scopul cunoașterii valorii de referință a emisiilor anuale și fixării nivelului de emisie care se poate atinge în fiecare an.

(ii)Dacă se pune problema verificării respectării valorii limită totale, exprimată în emisii de solvent pe unitate de produs sau în alt mod indicat în anexă, atunci planul de gestionare a solvenților trebuie să fie pus în aplicare anual în scopul determinării emisiilor de COVNM. Emisiile de COVNM se calculează prin ecuația următoare:

$$E = F + O1$$

unde F reprezintă emisiile accidentale de COVNM definite la lit. (b) pct. (i) de mai jos. Rezultatul obținut se împarte la parametrul aplicabil produsului.

(b)determinarea emisiilor accidentale de COVNM în scopul comparării cu valorile indicate în anexa pentru acest tip de emisie:

(i)Metodologia: Emisiile accidentale de COVNM pot fi calculate prin ecuațiile următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Această cantitate poate fi determinată prin măsurarea directă a acestor cantități. Alternativ, se poate face un calcul echivalent prin alte mijloace, de exemplu, prin folosirea randamentului de captare al procesului.

Valoarea emisiilor accidentale este exprimată ca produs utilizat, care se poate calcula prin ecuația următoare:

$$I = I1 + I2$$

(ii)Frecvența măsurărilor. Emisiile accidentale de COVNM pot fi determinate printr-un ansamblu de măsurări, puțin numeroase, dar totuși reprezentative. Nu este necesară repetarea acestor măsurări dacă echipamentul nu a fost modificat.

ANEXA VI²: Apendicele II - PROGRAMUL DE REDUCERE

CAPITOLUL I: Principii

1.Programul de reducere are drept scop să ofere operatorului posibilitatea de a obține prin alte mijloace o reducere a emisiilor echivalentă cu cea pe care ar fi obținut-o prin aplicarea valorilor limită. În acest scop, operatorul poate utiliza orice program de reducere conceput special pentru instalația sa, cu condiția să obțină o reducere echivalentă a emisiilor. Părțile raportează progresele realizate în atingerea aceleiași reduceri a emisiilor, inclusiv experiența obținută din aplicarea programului de reducere.

CAPITOLUL II: Aplicarea

2. Programul de mai jos este utilizabil la aplicarea vopselelor, lacurilor, adezivilor sau cernelurilor. În cazul în care acest aranjament nu este convenabil, autoritatea competentă poate autoriza operatorul să aplice orice alt sistem care, după părerea sa, este conform cu principiile expuse anterior. Concepția programului ține cont de următorii factori:

(a) dacă produsele de substituție care conțin cantități mici de solvenți sau chiar deloc sunt încă în faza de cercetare, atunci utilizatorului i se poate acorda un termen de prelungire pentru aplicarea programului său de reducere a emisiilor;

(b) punctul de referință pentru reducerea emisiilor ar trebui să corespundă, pe cât posibil, emisiilor care ar fi obținute dacă n-ar fi fost luată nici o măsură de reducere.

3. Programul de reducere care urmează este aplicabil instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant solid al produsului; acest conținut poate servi ca punct de referință pentru reducerea emisiilor:

(a) utilizatorul prezintă un program de reducere a emisiilor care prevede, în special, o diminuare a conținutului mediu de solvent din cantitatea totală utilizată și/sau o creștere a eficienței utilizării Părții solide a produsului pentru a scădea totalul emisiilor instalației, conform calendarului care urmează, la un nivel denumit mai jos emisie-țintă, și care corespunde unui procentaj dat al emisiilor anuale de referință:

Intervalul de timp		Emisii anuale totale maxime autorizate
Instalații noi	Instalații existente	
până la 31.10.2001	până la 31.10.2005	Emisie-țintă x 1.5
până la 31.10.2004	până la 31.10.2007	Emisie-țintă

(b) emisiile anuale de referință sunt calculate, după cum urmează:

(i) se determină masa totală a conținutului solid din cantitatea de vopsea și/sau de cerneală, lac sau adeziv consumat într-un an. Se înțelege prin parte solidă toate substanțele existente în vopsele, cerneluri, lacuri sau adezivi, care devin solide dacă se evaporă apa sau produșii organici volatili.

(ii) se calculează emisiile anuale de referință prin multiplicarea masei determinate la pct. (i) cu factorul corespunzător din tabelul de mai jos. Autoritatea competentă poate ajusta acești factori în cazul instalațiilor pentru care s-a stabilit că solidele sunt utilizate într-un mod mai eficient.

Activitatea	Factorul de multiplicare pentru utilizarea la lit. (b) pct. (ii)
Rotogravură; flexografie; cașerări legate de un procedeu de tipărire; tipărirea; lăcuirea legată de un procedeu de tipărire; vopsirea suprafețelor de lemn; vopsirea suprafețelor textile, țesături, foi; aplicarea adezivilor	4
Izolarea bobinelor, finisarea vehiculelor	3
Acoperiri pentru produse alimentare; acoperiri în industria aerospațială	2.33
Alte vopsiri și tipăriri serigrafice pe rotativă	1.5

(iii) Emisia-țintă este egală cu emisia anuală de referință multiplicată cu un procentaj egal cu:

- (valoarea emisiei accidentale + 15), pentru instalațiile din sectoarele următoare:
- vopsirea vehiculelor (consum de solvent < 15 Mg/an) și finisarea vehiculelor;
- vopsirea suprafețelor de metal, plastic, textile, țesături, foi și hârtie (consum de solvent cuprins între 5 și 15 Mg/an);
- vopsirea suprafețelor de lemn (consum de solvent cuprins între 15 și 25 Mg/an);
- (valoarea emisiei accidentale + 5) pentru toate alte instalații;

(iv) Prevederile sunt respectate atunci când consumul efectiv de solvent determinat cu ajutorul unui plan de gestiune a solvenților este inferior sau egal cu emisia-țintă.

ANEXA VII: TERMENELE CUPRINSE ÎN ARTICOLUL 3

1.Termenele de aplicare a valorilor limită menționate în art. 3 alin. (2) și (3) sunt:
(a) pentru sursele fixe noi, un an după data intrării în vigoare a prezentului Protocol pentru fiecare parte implicată; și

(b) pentru sursele fixe existente:
(i) în cazul Părților care nu sunt țări cu economie în tranziție, un an după data intrării în vigoare a prezentului Protocol sau la 31 decembrie 2007, fiind reținută data cea mai îndepărtată;
(ii) în cazul Părților care sunt țări cu economie în tranziție, opt ani data intrării în vigoare a prezentului Protocol.

2.Termenele de aplicare a valorilor limită pentru carburanții și sursele mobile noi menționate în art. 3 alin. (5) și a valorilor limită pentru motorină, menționate în tabelul 2 din anexa IV sunt:

(i) în cazul Părților care nu sunt țări cu economie în tranziție, data intrării în vigoare a prezentului Protocol sau datele asociate măsurilor specifice din anexa VIII și valorilor limită specificate în tabelul 2 din anexa IV, fiind reținută data cea mai îndepărtată;

(ii) în cazul Părților care sunt țări cu economie în tranziție, cinci ani după data intrării în vigoare a prezentului Protocol sau cinci ani după datele asociate măsurilor specificate în tabelul 2 din anexa IV, fiind reținută data cea mai îndepărtată.

Aceste termene nu se aplica Părților prezentului Protocol în măsura în care acestea sunt supuse termenelor cele mai apropiate pentru motorină în temeiul Protocolului privind reducerea suplimentară a emisiilor de sulf.

3.În sensul prezentei anexe, "țări cu economie în tranziție" reprezintă acele Părți care au făcut, în instrumentul lor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, o declarație conform căreia acestea doresc să fie tratate ca țări cu economie în tranziție în sensul alin. (1) și/sau (2) din prezenta anexă.

ANEXA VIII: VALORI LIMITĂ PENTRU CARBURANȚI ȘI SURSE MOBILE

CAPITOLUL I: Introducere

- 1. Secțiunea A se aplică Părților, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii, secțiunea B se aplică pentru Canada și secțiunea C se aplică Statelor Unite ale Americii.

- 2. Anexa conține valorile limită pentru NO_x, exprimate ca dioxid de azot echivalent (NO₂), și pentru hidrocarburi din care cea mai mare parte sunt compuși organici volatili, și, de asemenea, specificații de mediu aplicabile carburanților comercializați pentru autovehicule.

3. Termenele pentru aplicarea valorilor limită din prezenta anexă sunt cuprinse în anexa VII.

A) Părțile, cu excepția Canadei și Statelor Unite ale Americii
Mașini particulare și vehicule utilitare ușoare

4. Valorile limită pentru vehiculele cu motor care au cel puțin patru roți și care servesc pentru transportul persoanelor (categoria M) și pentru mărfuri (categoria N) sunt indicate în tabelul 1.
Vehicule utilitare grele

5. Pentru vehiculele utilitare grele, valorile limită, care variază în funcție de procedurile de încercare, sunt indicate în tabelele 2 și 3.
Motociclete și motorete

6. Valorile limită pentru motociclete și motorete sunt indicate în tabelele 6 și 7.
Vehicule și motoare non-rutiere

7. Valorile limită pentru motoarele tractoarelor agricole și forestiere și pentru alte vehicule/motoare non-rutiere sunt indicate în tabelele 4 și 5. Valorile care corespund fazei I (tabelul 4) au fost stabilite pe baza Regulamentului CEE nr. 96, "Prevederi uniforme pentru omologarea motoarelor cu aprindere prin compresie destinate tractoarelor agricole și forestiere cu privire la emisiile de poluanți care provin de la motor".

Calitatea carburanților

8. Specificațiile de mediu ale calității benzinei și carburantului diesel sunt indicate în tabelele 8-11.

Tabelul 1: Valorile limită pentru autoturisme și vehiculele utilitare ușoare

			Masa de referință (RW) (kg)	Valori limită									
		Aplicate începând de la ^{b/}		Monoxid de carbon		Hidrocarburi		Oxizi de azot		Hidrocarburi și oxizi de azot combinați		Pulberi ^{i/}	
Categorie	Clasă			L1 (g/km)	L2 (g/km)	L3 (g/km)	L2+L3 (g/km)	L4 (g/km)					
				Benzină	Diesel	Benzină	Diesel	Benzină	Diesel	Benzină	Diesel	Diesel	
A	M ^{c/}		01.01.2001	Toate ^{g/}	2,3	0,64	0,20	-	0,15	0,50	-	0,56	0,05
	N ₁ ^{d/}	I	01.01.2001	RW ≤ 1305	2,3	0,64	0,20	-	0,15	0,50	-	0,56	0,05
		II	01.01.2002	1305 < RW ≤ 1760	4,17	0,80	0,25	-	0,18	0,65	-	0,72	0,07
		III	01.01.2002	1760 < RW	5,22	0,95	0,29	-	0,21	0,78	-	0,86	0,10
B	M ^{c/}		01.01.2006	Toate	1,0	0,50	0,10	-	0,08	0,25	-	0,30	0,025
	N ₁ ^{d/}	I	01.01.2006	RW ≤ 1305	1,0	0,50	0,10	-	0,08	0,25	-	0,30	0,025
		II	01.01.2007	1305 < RW ≤ 1760	1,81	0,63	0,13	-	0,10	0,33	-	0,39	0,04
		III	01.01.2007	1760 < RW	2,27	0,74	0,16	-	0,11	0,39	-	0,46	0,06

a/ Pentru motoarele cu aprindere prin compresie;

b/ Înmatricularea, vânzarea sau punerea în circulație a vehiculelor noi care nu satisfac valorile limită indicate sunt refuzate începând de la datele din această coloană, iar certificarea tipului de vehicul nu poate fi acordată începând cu 12 luni înaintea acestor date;

c/ Cu excepția vehiculelor a căror masă maximă este mai mare de 2500 kg;

d/ Și vehiculele de categorie M care sunt indicate la nota c/;

e/ 01.01.2007 pentru vehiculele din categoria M care sunt indicate în nota c/;

f/ 01.01.2007 pentru vehiculele din categoria M care sunt indicate în nota c/;

g/ Până la 1 ianuarie 2003, vehiculele din această categorie echipate cu motoare cu aprindere prin compresie care sunt vehicule non-rutiere sau vehicule cu masa maximă > 2000 kg și care sunt concepute pentru transportul a mai mult de 6 persoane, inclusiv șoferul, trebuie considerate ca vehicule de categoria N₁ clasa III din linia A.

Tabelul 2: Valorile limită pentru vehiculele utilitare grele ESC (ciclu de teste europene în condiții stabile) și ERL (teste europene în sarcină)

Linia	Aplicate începând de la ^{a/}	Monoxid de carbon (g/kWh)	Hidrocarburi (g/kWh)	Oxizi de azot (g/kWh)	Pulberi (g/kWh)	Fum (m ⁻¹)
A	01.10.2001	2,1	0.66	5.0	0.10/0.13 ^b	0.8
B1	01.10.2006	1,5	0.46	3.5	0.02	0.5
B2	01.10.2009	1,5	0.46	2.0	0.02	0.5

a/ Începând de la datele indicate, cu excepția vehiculelor și motoarelor destinate exportului către țările care nu sunt Părți ale prezentului Protocol și pentru înlocuirea motoarelor de la vehiculele în circulație. Părțile interzic înmatricularea, vânzarea, punerea în circulație sau utilizarea vehiculelor noi cu motoare cu aprindere prin compresie sau funcționând cu gaz și vânzarea și utilizarea motoarelor noi cu aprindere prin compresie sau funcționând cu gaz, dacă emisiile acestor motoare nu satisfac valorile limită respective. Cu 12 luni înaintea acestor date, aprobarea tipului (de vehicul sau motor) poate fi refuzată în cazul nerespectării valorilor limită.

b/ Pentru motoarele cu cel puțin 0,75 dm³ cilindree per cilindru al căror regim de putere nominală este > 3000 rotații/minut.

Tabelul 3: Valorile limită pentru vehiculele utilitare grele - ETC ^{a/}

Linia	Aplicate începând de la ^{b/}	Monoxid de carbon (g/kWh)	Hidrocarburi non-metanice (g/kWh)	Metan ^{c/} (g/kWh)	Oxizi de azot (g/kWh)	Pulberi ^{d/}
A (2000)	01.10.2001	5.45	0,78	1.6	5.0	0,16/0,21 ^{e/}
B1 (2005)	01.10.2006	4,0	0,55	1,1	3,5	0,03
B2 (2008)	01.10.2009	4.0	0.55	1.1	2.0	0.03

a/ Condițiile de aplicare ale acceptării probelor ETC pentru măsurarea emisiilor motoarelor care funcționează cu gaz în raport cu valorile limită prevăzute la linia A trebuie reexaminată și, dacă este cazul, modificate în conformitate cu procedura definită la art. 13 din Directiva 70/156/CEE.

b/ Începând de la datele indicate, cu excepția vehiculelor și motoarelor destinate exportului către țările care nu sunt Părți ale prezentului Protocol și pentru înlocuirea motoarelor vehiculelor în circulație. Părțile trebuie să interzică înmatricularea, vânzarea, punerea în circulație sau utilizarea vehiculelor noi cu aprindere prin compresie sau funcționând cu gaz și vânzarea și utilizarea motoarelor noi cu aprindere prin compresie sau funcționând cu gaz, dacă emisiile acestora nu satisfac valorile limită respective. Cu 12 luni înaintea acestor date, certificarea tipului (de vehicul sau motor) poate fi refuzată în cazul nerespectării valorilor limită.

c/ Numai pentru motoarele care funcționează cu gaz natural.

d/ Nu se aplică motoarelor care funcționează cu gaz din faza A și din fazele B1 și B2.

e/ Pentru motoarele cu cel puțin 0,75 dm³ cilindree per cilindru a căror regim de putere nominală > 3000 rotații/minut.

Tabelul 4: Valorile limită (faza I) pentru motoarele diesel ale vehiculelor mobile non-rutiere (procedeu de măsură ISO 8178)

Puterea netă (P) (kW)	Aplicate începând de la ^{a/}	Monoxid de carbon (g/kWh)	Hidrocarburi (g/kWh)	Oxizi de azot (g/kWh)	Pulberi (g/kWh)
130 ≤ P < 560	31.12.1998	5,0	1,3	9,2	0,54
75 ≤ P < 130	31.12.1998	5,0	1,3	9,2	0,70
37 ≤ P < 75	31.03.1998	6,5	1,3	9,2	0,85

a/ Începând de la data indicată, cu excepția vehiculelor și motoarelor destinate exportului către țările care nu sunt Părți ale prezentului Protocol, Părțile nu autorizează înmatricularea și, după caz, introducerea pe piață a motoarelor noi, fie că sunt sau nu montate pe vehicule, decât dacă acestea satisfac valorile limită indicate în tabel. Începând de la 1 ianuarie 1998, certificarea tipului (de motor) pentru un tip sau o familie de motoare este refuzată în cazul nerespectării valorilor limită.

Notă: Este vorba despre valorile limită obținute la ieșirea din motor înainte de intervenția eventuală a unui dispozitiv de epurare în aval de gazele de eșapament.

Tabelul 5: Valorile limită (faza II) pentru motoarele diesel ale vehiculelor mobile non-rutiere (procedeu de măsură ISO 8178)

Puterea netă (P) (kW)	Aplicate începând de la ^{a/}	Monoxid de carbon (g/kWh)	Hidrocarburi (g/kWh)	Oxizi de azot (g/kWh)	Pulberi (g/kWh)
130 ≤ P < 560	31.12.2001	3,5	1,0	6,0	0.2
75 ≤ P < 130	31.12.2002	5,0	1,0	6,0	0,3
37 ≤ P < 75	31.12.2003	5,0	1,3	7,0	0,4
18 ≤ P < 37	31.12.2000	5.5	1,5	8,0	0,8

a/ Începând cu datele indicate și cu excepția vehiculelor și motoarelor destinate exportului către țările care nu sunt Părți ale prezentului Protocol, Părțile nu autorizează înmatricularea și, după caz, introducerea pe piață a motoarelor noi, fie că sunt sau nu montate pe vehicule, decât dacă acestea satisfac valorile limită indicate în tabel. Cu 12 luni înaintea acestor date, certificarea tipului (de motor) pentru un tip sau o familie de motoare este refuzată în cazul nerespectării valorilor limită.

Tabelul 6. Valorile limită pentru motocicletă, cu 3 și 4 roți (> 50 cm³; > 45 km/oră) care se aplica începând cu 17 iunie 1999 ^{a/}

Tipul de motor	Valoarea limită
Motor în 2 timpi	CO = 8 g/km

	HC =4 g/km
	NO _x =0,1 g/km
Motor în 4 timpi	CO = 13 g/km
	HC = 3 g/km
	NO _x = 0,3 g/km

a/ Certificarea tipului este refuzată începând cu data indicată, dacă emisiile vehiculului nu satisfac valorile limită

Notă: Pentru motocicletele cu 3 și 4 roți, valorile limită trebuie înmulțite cu 1,5.

Tabelul 7. Valorile limită pentru motoare (< 50 cm³; < 45 Km/oră)

Faza	Aplicate începând de la ^{a/}	Valorile limită	
		CO (g/km)	HC + NO _x (g/km)
I	17.06.1999	6,0 ^{b/}	3,0 ^{b/}
II	17.06.2002	1,0 ^{c/}	1,2

a/ Certificarea tipului este refuzată începând cu date indicate în tabel, dacă emisiile vehiculului nu satisfac valorile limită;

b/ Pentru motoare cu 3 și 4 roți, această valoare trebuie înmulțită cu 2;

c/ Pentru motoare cu 3 și 4 roți, 3,5 g/Km.

Tabelul 8. Specificații de mediu aplicabile carburanților comercializați, destinați vehiculelor echipate cu motoare cu aprindere prin scânteie

Tipul: benzină

Parametrul	Unitatea	Limite ^{a/}		Probe	
		Minimă	Maximă	Metoda ^{b/}	Data publicării
Cifră octanică Research		95	-	EN 25164	1993
Cifră octanică Motor		85	-	EN 25163	1993
Presiunea de vapori Reid, perioada de vară ^{c/}	kPa	-	60	EN 12	1993
Distilarea:					
evaporarea la 100°C	% v/v	46	-	EN-ISO 3405	1988
evaporarea la 150°C	% v/v	75	-		
Analiza hidrocarburilor:					
- olefine	% v/v	-	18,0 ^{d/}	ASTM D 1319	1995
- aromatice		-	42	ASTM D 1319	1995
- benzen		-	1	Proiect EN 12177	1995
Conținutul în oxigen	% m/m	-	2,7	EN 1601	1996
Compuși oxigenați:					
- metanol, agenți stabilizatori trebuie adăugați,	% v/v	"	3	EN 1601	1996
- etanol, agenți stabilizatori pot fi necesari	% v/v	"	5	EN 1601	1996
- alcool izopropilic	% v/v	-	10	EN 1601	1996
- alcool terțio-butilic	% v/v	-	7	EN 1601	1996
- alcool izobutilic	% v/v	-	10	EN 1601	1996
- eteri care conțin 5 sau mai mulți atomi de carbon într-o moleculă	% v/v	-	15	EN 1601	1996
Alți compuși oxigenați ^{e/}	% v/v	-	10	EN 1601	1996
Conținutul în sulf	Mg/kg	"	150	Proiect EN-ISO/DIS 14596	1996

a/ Valorile citate în specificație sunt "valori adevărate". Pentru stabilirea valorilor limită se aplică dispozițiile normei ISO 4259 "Produse petroliere: determinarea și aplicarea valorilor de confidență referitoare la metodele de testare); la fixarea unei valori minime s-a ținut cont de o diferență minimă de 2R peste zero. (R = reproductibilitate). Rezultatele măsurătorilor diferite trebuie interpretate în funcție de criteriile descrise în norma ISO 4259 (publicată în 1995).

b/ EN = normă europeană; ASTM = American Society for Testing and Materials (Societatea Americană pentru probe și materiale); DIS = proiect de norme internaționale.

c/ Perioada de vara începe cel mai târziu la 1 mai și se termină cel mai devreme la 30 septembrie. Pentru statele membre care au condiții climatice de tip polar, perioada de vară trebuie să înceapă cel mai târziu la 1 iunie și să se sfârșească cel mai devreme la 1 august, iar presiunea de vapori Reid este limitată la 70 kPa.

d/ Cu excepția benzinei fără plumb obișnuită (indice octanic al motorului [IOM] de minim 81 și indice octanic căutat [IOR] de minim 91) pentru care conținutul maxim în olefine trebuie să fie de 21 % v/v. Aceste limite nu trebuie să constituie un obstacol la introducerea pe piață de către un stat membru a unui alt fel de benzină fără plumb ai cărei indici octanici sunt inferiori celor prevăzuți în prezenta anexă.

e/ Alți mono-alcooli al căror punct final de distilare nu este superior celui prevăzut în specificațiile naționale sau, în absența unor asemenea specificații, în specificațiile industriale pentru carburanți.

Notă: Părțile se asigură că, până cel târziu la 1 ianuarie 2000, pe teritoriul lor se comercializează numai benzina care satisface specificațiile de mediu cuprinse în tabelul 8. Este permis Părților care stabilesc ca interzicerea unui tip de benzină al cărui conținut în sulf nu este conform cu specificațiile corespunzătoare din tabelul 8, dar care totuși nu depășește concentrațiile curente, ar expune industriile lor unor dificultăți grave, fiind vorba despre modificările necesare care ar trebui aduse instalațiilor lor cel mai târziu până la 1 ianuarie 2000, să amâne termenul de comercializare pe teritoriul lor până la 1 ianuarie 2003, cel mai târziu. Într-o asemenea situație, Partea trebuie să specifice, într-o declarație depusă împreună cu instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, intenția sa de amânare a termenului și prezintă Organismului Executiv, în scris, motivele deciziei sale.

Tabelul 9. Specificații de mediu aplicabile carburanților comercializați destinați vehiculelor echipate cu motoare cu aprindere prin compresie

Tipul: carburant diesel

Parametrul	Unitatea	Limite ^{a/}		Probe	
		Minime	Maxime	Metoda ^{b/}	Data publicării
Cifra cetanică		51	-	EN-ISO 5165	1992
Densitatea la 15°C	Kg/m ³	-	845	EN-ISO 3675	1995
Punct de distilare: 95 %	°C	-	360	EN-ISO 3405	1988
Hidrocarburi aromatice policiclice	% m/m	-	11	IP 391	1995
Conținutul în sulf	mg/kg	-	350	Proiect EN-ISO/DIS 14596	1996

a/ Valorile citate în specificație sunt "valori adevărate". În vederea stabilirii valorilor limită se aplică dispozițiile normei ISO 4259 "Produse petroliere: determinarea și aplicarea valorilor de confidență referitoare la metodele de testare); la fixarea unei valori minime s-a ținut cont de o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitatea). Rezultatele măsurătorilor diferite trebuie interpretate în funcție de criteriile descrise în norma ISO 4259 (publicată în 1995).

b/ EN = normă europeană; IP = The Institute of Petroleum (Institutul de Petrol); DIS = proiect de norme internaționale.

Notă: Părțile se asigură că, până cel târziu la 1 ianuarie 2000, pe teritoriul lor se comercializează numai carburant diesel care satisface specificațiile de mediu cuprinse în tabelul 9. Părțile care stabilesc că interzicerea unui tip de combustibil diesel al cărui conținut în sulf nu este conform cu specificațiile corespunzătoare din tabelul 9, dar care totuși nu depășește concentrațiile curente, ar expune industriile lor unor dificultăți grave, fiind vorba despre modificările necesare care ar trebui aduse instalațiilor lor cel mai târziu până la 1 ianuarie 2000, pot să amâne termenul de comercializare pe teritoriul lor până la 1 ianuarie 2003, cel mai târziu. Într-o asemenea situație, Partea trebuie să specifice într-o declarație depusă împreună cu instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, intenția sa de amânare a termenului și să prezinte Organismului Executiv, în scris, motivele deciziei sale.

Tabelul 10. Specificațiile de mediu aplicabile carburanților comercializați destinați vehiculelor echipate cu motoare cu aprindere prin scânteie

Tipul: benzină

Parametrul	Unitatea	Limite ^{a/}		Probe	
		Minimă	Maximă	Metoda ^{b/}	Data

					publicării
Cifră octanică		95		EN 25164	1993
Cifră octanică Motor		85		EN 5163	1993
Presiunea de vapori Reid, perioada de vară	kPa	-			
Distilarea:					
- evaporare la 100°C	% v/v	-	-		
- evaporare la 150°C		-	-		
Analiza hidrocarburilor:					
- olefine	% v/v	-			
- aromatice	% v/v	-	35	ASTM D 1319	1995
- benzen	% v/v	-			
Conținutul în oxigen	% m/m				
Conținutul în sulf	mg/kg		50	Proiect EN-ISO/DIS 14596	1996

a/ Valorile citate în specificație sunt "valori adevărate". Pentru stabilirea valorilor limită se aplică dispozițiile normei ISO 4259: "Produse petroliere - Determinarea și aplicarea valorilor de confidență referitoare la metodele de testare"; la fixarea valorii minime s-a ținut cont de o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitatea). Rezultatele măsurătorilor diferite trebuie interpretate în funcție de criteriile descrise în norma ISO 4259 (publicată în 1995).

b/ EN = normă europeană; ASTM = American Society for Testing and Materials (Societatea Americană pentru probe și materiale); DIS = proiect de normă internațională.

Notă: Părțile se asigură că, până cel târziu la 1 ianuarie 2005, pe teritoriul lor se comercializează numai benzina care satisface specificațiile de mediu cuprinse în tabelul 10. Părțile care stabilesc că interzicerea unui tip de benzină al cărui conținut în sulf nu este conform cu specificațiile corespunzătoare din tabelul 10, dar este conform cu cele din tabelul 8, ar expune industriile lor unor dificultăți grave, fiind vorba despre modificările necesare care ar trebui aduse instalațiilor lor cel mai târziu până la 1 ianuarie 2005, pot să amâne termenul de comercializare pe teritoriul lor până la 1 ianuarie 2007, cel mai târziu. Într-o asemenea situație, Partea trebuie să specifice într-o declarație depusă împreună cu instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare intenția sa de amânare a termenului și să prezinte Organismului Executiv, în scris, motivele deciziei sale.

Tabelul 11. Specificațiile de mediu aplicabile carburanților comercializați destinați vehiculelor echipate cu motoare cu aprindere prin compresie

Tipul: carburant diesel

Parametrul	Unitatea	Limite ^{a/}		Probe	
		Minime	Maxime	Metoda ^{b/}	Data publicării
Cifră cetanică			-		
Densitatea la 15°C	Kg/m ³		-		
Punctul de distilare: 95 %	°C	-			
Hidrocarburi aromatice policiclice	% m/m	-			
Conținutul în sulf	mg/kg	-	50	Proiect EN-ISO/DIS 14596	1996

a/ Valorile citate în specificație sunt "valori adevărate". Pentru fixarea valorilor limită se aplică dispozițiile normei ISO 4259 "Produse petroliere - determinarea și aplicarea valorilor de confidență referitoare la metodele de testare"; la fixarea valorilor minime s-a ținut cont de o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitate). Rezultatele măsurătorilor diferite trebuie interpretate în funcție de criteriile descrise în norma ISO 4259 (publicată în 1995).

b/ EN = normă europeană; DIS = proiect de norme internaționale.

Nota: Părțile trebuie să se asigure că, până cel târziu la 1 ianuarie 2005, pe teritoriul lor se comercializează numai carburant diesel care satisface specificațiile de mediu cuprinse în tabelul 11. Părțile care stabilesc că interzicerea unui tip de combustibil diesel al cărui conținut în sulf nu este conform cu specificațiile corespunzătoare din tabelul 11, dar este conform cu cele din tabelul 9, ar expune industriile lor unor dificultăți grave, fiind vorba despre modificările necesare care ar trebui aduse instalațiilor lor cel mai târziu până la 1 ianuarie 2005, pot să amâne termenul de comercializare pe teritoriul lor până la 1 ianuarie 2007, cel mai târziu. Într-o asemenea situație, Partea trebuie să

specifice într-o declarație depusă împreună cu instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare intenția sa de amânare a termenului și să prezinte Organismului Executiv, în scris, motivele deciziei sale.

B) Canada

9. Normele noi ale emisiilor provenind de la vehiculele ușoare, camionetele, vehiculele grele, motoarele vehiculelor grele și ale motocicletelor: Legea privind securitatea vehiculelor automobile (și legislația următoare, Anexa V a Reglementărilor privind securitatea vehiculelor automobile: Emisiile vehiculelor (Norma 1100), SOR/97-376, (28 iulie 1997) și modificările ulterioare.

10. Legea canadiană pentru protecția mediului, Reglementări privind carburantul diesel, SOR/97 -110 (4 februarie 1997, sulful din carburantul diesel) și modificările ulterioare.

11. Legea canadiană pentru protecția mediului, Reglementări privind conținutul de benzen din benzină, SOR/97 - 493 (6 noiembrie 1997) și modificările ulterioare.

12. Legea canadiană pentru protecția mediului, Reglementări privind conținutul de sulf din benzină, Canada Gazette, partea II, 4 iunie 1999 și modificările ulterioare.

C) Statele Unite ale Americii

13. Aplicarea programului de reducere a emisiilor provenite de la sursele mobile pentru vehiculele utilitare ușoare, camionetele, vehiculele grele și carburanții pentru satisfacerea cerințelor de la art. 202 lit. (a), (g) și (h) din Legea privind combaterea poluării atmosferice, pusă în aplicare prin:

(a) 40 Cod de reglementări federale (C.F.R.), partea 80. subpartea D - Benzină cu compoziție nouă;

(b) 40 C.F.R., partea 86, subpartea A - Dispoziții generale pentru reglementarea emisiilor;

(c) 40 C.F.R., partea 80, secțiunea 80.29 - Măsuri reglementare și interziceri privind calitatea carburantului diesel.

ANEXA IX: MĂSURI PENTRU CONTROLUL EMISIILOR DE AMONIAK PROVENIT DIN SURSE AGRICOLE

1. Părțile care sunt supuse obligațiilor enunțate în art. 3 alin. (8) lit. (a) trebuie să aplice măsurile cuprinse în prezenta anexă.

2. Fiecare parte trebuie să aibă în vedere, în mod corespunzător, necesitatea reducerilor pierderilor din întregul ciclu al azotului.

A) Codul consultativ al unor practici agricole nepoluante

3. În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol. Părțile trebuie să stabilească, să publice și să difuzeze un cod consultativ privind practicile agricole nepoluante în vederea combaterii emisiilor de amoniac. Acest cod trebuie să țină seama de condițiile proprii ale teritoriului național și cuprinde dispoziții referitoare la:

- cantitatea de azot, ținând cont de circuitul azotului în natură;
- strategiile de alimentație pentru șeptelul de animale;
- tehnicile puțin poluante de împrăștiere a îngrășămintelor naturale;
- tehnicile puțin poluante de stocare a îngrășămintelor naturale;
- sistemele puțin poluante de adăpostire a animalelor;
- posibilitățile de limitare a emisiilor de amoniac provenite de la utilizarea îngrășămintelor minerale.

Părțile trebuie să dea un titlu potrivit acestui cod pentru a se evita orice confuzie cu alte coduri consultative.

B) Îngrășămintele pe bază de uree și carbonat de amoniu

4. În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol, fiecare Parte trebuie să ia măsurile posibile din punct de vedere material, pentru limitarea emisiilor de amoniac care provin de la utilizarea îngrășămintelor solide pe bază de uree.

5. În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol, fiecare Parte trebuie să interzică îngrășămintele pe bază de carbonat de amoniu.

C) Aplicarea îngrășămintelor naturale

6.Fiecare Parte trebuie să se asigure că tehnicile de aplicare a îngrășămintelor puțin poluante [enumerare în documentul orientativ V adoptat de Organismul Executiv la cea de a 17-a sesiune a sa (Decizia 1999/1) și modificările sale] despre care s-a demonstrat că ar permite reducerea emisiilor cu cel puțin 30 % în raport cu tehnica de referință precizată în acest document, sunt utilizate în măsura în care Partea în cauză le consideră aplicabile, luând în considerare condițiile pedologice și geomorfologice locale, tipul de îngrășământ și structura exploatațiilor agricole. 1/

7.În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol, Părțile trebuie să se asigure că îngrășământul aplicat pe terenurile destinate lucrărilor agricole va fi încorporat în sol cu cel puțin 24 ore înainte, în măsura în care Partea consideră această măsură aplicabilă, luând în considerare condițiile pedologice și geomorfologice locale și structura exploatațiilor agricole.

D) Stocarea dejecțiilor animale

8.În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol, Părțile trebuie să utilizeze, pentru incintele noi de stocare a dejecțiilor animale din marile crescătorii de porci și de păsări cu 2000 de porci pentru îngrășare, 750 de scroafe sau 40.000 de păsări, sisteme sau tehnici de stocare nepoluante [enumerare în documentul orientativ menționat la alin. (6)] despre care s-a demonstrat că ar permite reducerea emisiilor cu 40 % sau mai mult în raport cu sistemele sau tehnicile de referință sau în raport cu alte sisteme sau tehnici având o eficiență echivalentă demonstrabilă. 2/

9.Pentru incintele existente de stocare a dejecțiilor animale din marile crescătorii de porci și de păsări cu 2000 de porci pentru îngrășare, 750 de scroafe sau 40.000 de păsări, Părțile trebuie să ajungă la o reducere a emisiilor cu 40 % în măsura în care Părțile consideră că aplicarea tehnicilor necesare este posibilă din punct de vedere tehnic și economic. 2/ Data limită de aplicare a acestor măsuri este fixată la 31 decembrie 2009 pentru Părțile cu economie în tranziție și 31 decembrie 2007 pentru celelalte Părți. 1/

E) Adăpostirea animalelor

10.În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol, Părțile trebuie să utilizeze pentru instalațiile noi care servesc la adăpostirea animalelor din marile crescătorii de porci și păsări cu 2000 de porci pentru îngrășare, 750 de scroafe sau 40.000 de păsări, sisteme noi de adăpostire [enumerare în documentul orientativ menționat la alin. (6)] despre care s-a demonstrat că ar permite reducerea emisiilor cu 20 % sau mai mult în raport cu sistemul de referință sau cu alte sisteme sau tehnici având o eficiență echivalentă demonstrabilă. 2/. Aplicabilitatea acestor sisteme poate fi limitată din motive care țin de confortul animalelor, de exemplu în sisteme bazate pe paie pentru porci și sisteme de creștere în volieră sau sisteme în aer liber pentru păsări.

Note

1/. În sensul prezentei anexe, "țară cu economie în tranziție" reprezintă o Parte care, după depunerea instrumentului sau de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, a făcut cunoscut faptul că dorește să fie tratată ca o țară cu economie în tranziție în sensul alin. (6) și/sau (9) din prezenta anexă.

2/. Dacă o Parte consideră că, pentru a se conforma dispozițiilor alin. (8) și (10), poate utiliza pentru stocarea dejecțiilor animale alte sisteme sau tehnici având o eficiență echivalentă demonstrabilă, sau că reducerea emisiilor care provin din stocarea dejecțiilor animale, prevăzută la alin. (9), nu este posibilă din punct de vedere tehnic și economic, atunci Partea trebuie să transmită documentația corespunzătoare conform art. 7 alin. (1) lit. (a).

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 470 bis din data de 1 iulie 2003

CONVENȚIE din 13 noiembrie 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distante lungi

Partile la prezenta conventie,

hotarite sa promoveze relatiile si cooperarea in domeniul protectiei mediului inconjurator, constiente de importanta activitatilor Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa in ceea ce priveste intarirea acestor relatii si a acestei cooperari, in special in domeniul poluarii atmosferice, inclusiv transportul pe distante lungi al poluantilor atmosferici, recunoscind contributia Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa la aplicarea multilaterala a dispozitiilor pertinente din Actul final al Conferintei pentru securitate si cooperare in Europa, tinind seama de apelul continut in capitolul Actului final al Conferintei pentru securitate si cooperare in Europa privind mediul inconjurator, de a coopera in vederea combaterii poluarii aerului si a efectelor

acestei poluari, in special transportul poluantilor atmosferici pe distante lungi si elaborarea, pe calea cooperarii internationale, a unui program vast de supraveghere si de evaluare a transportului pe distante lungi al poluantilor aerului, incepind cu dioxidul de sulf si trecind, eventual, apoi la alti poluanti,

luind in considerare dispozitiile corespunzatoare ale Declaratiei Conferintei Natiunilor Unite asupra mediului inconjurator si in special principiul 21, care exprima convingerea comuna ca, in conformitate cu Carta Natiunilor Unite si cu principiile dreptului international, statele au dreptul suveran sa exploateze propriile lor resurse potrivit propriilor politici in domeniul mediului si datorita sa evite ca prin activitatile exercitate in limitele jurisdicției lor si sub controlul lor sa provoace pagube mediului inconjurator al altor state sau in regiuni care nu intra sub nici o jurisdicție nationala, recunoscind posibilitatea ca poluarea aerului, inclusiv poluarea atmosferica transfrontiere, sa provoace efecte pagubitoare in termene mai scurte sau mai lungi, ingrijorate ca sporirea nivelului prevazut al emisiunilor de poluanti atmosferici in regiune ar putea duce la cresterea acestor efecte pagubitoare, recunoscind necesitatea studierii incidentelor transportului poluantilor atmosferici pe distante lungi si a cautarii solutiilor la problemele identificate, afirmand hotarirea lor de a intari cooperarea internationala activa pentru elaborarea politicilor nationale necesare si, prin schimburi de informatii, consultari si activitati de cercetare si supraveghere, sa coordoneze masurile luate pentru combaterea poluarii aerului, inclusiv poluarea atmosferica transfrontiere pe distante lungi, au convenit asupra celor ce urmeaza:

CAPITOLUL 1: Definitii

Art. 1

In sensul prezentei conventii:

a) expresia poluare atmosferica desemneaza introducerea in atmosfera de catre om, direct sau indirect, de substante sau energie care au o actiune nociva de natura sa puna in pericol sanatatea omului, sa dauneze resurselor biologice si ecosistemelor, sa deterioreze bunurile materiale si sa aduca atingere sau sa pagubeasca valorile de agrement si alte utilizari legitime ale mediului inconjurator, expresia "poluant atmosferic" fiind inteleasa in acelasi sens;

b) expresia poluarea atmosferica tranfrontiere pe distante lungi desemneaza poluarea atmosferica a carei sursa fizica este cuprinsa total sau partial in zona supusa jurisdicției nationale a unui stat si care are efecte daunatoare intr-o zona supusa jurisdicției unui alt stat la o distanta la care nu este in general posibil sa se distinga contributiile surselor individuale sau ale grupurilor de surse de emisie.

CAPITOLUL 2: Principii fundamentale

Art. 2

Partile contractante, tinind seama de faptele si problemele in cauza, sint hotarite sa protejeze omul si mediul sau inconjurator contra poluarii atmosferice si se vor stradui sa limiteze si, in masura posibilului, sa reduca in mod treptat si sa previna poluarea atmosferica, inclusiv poluarea atmosferica transfrontiere pe distante lungi.

Art. 3

In cadrul prezentei conventii, partile contractante vor elabora cit mai curind posibil, pe calea schimbului de informatii, consultatii si activitati de cercetare si de supraveghere, politici si strategii care le vor servi sa combata dejectiile de poluanti atmosferici, tinind seama de eforturile deja intreprinse la nivel national si international.

Art. 4

Partile contractante vor face schimburi de informatii si pareri asupra politicilor lor, activitatilor lor stiintifice si masurilor tehnice care au drept scop combaterea in toata masura posibilului a dejectiilor de poluanti atmosferici care pot avea efecte daunatoare si reducerea in acest fel a poluarii atmosferice, inclusiv poluarea atmosferica transfrontiere pe distante lungi.

Art. 5

La cerere, vor avea loc consultatii la intervale scurte intre, pe de o parte, partea sau partile contractante afectate in mod efectiv de poluarea atmosferica transfrontiere pe distante lungi sau care sint expuse la un risc semnificativ de o astfel de poluare si, pe de alta parte, partea sau partile contractante pe teritoriul si sub jurisdicția carora este creat sau ar putea fi creat un aport substantial la poluarea atmosferica transfrontiere pe distante lungi si care rezulta din activitati care sint intreprinse sau prevazute a se realiza.

CAPITOLUL 3: Controlul calitatii aerului

Art. 6

Tinind seama de art. 2-5, de cercetarile in curs de realizare, de schimburile de informatii si de activitatile de supraveghere si rezultatele lor, de costul si de eficacitatea masurilor locale de remediere si a altor masuri pentru combaterea poluarii atmosferice, in special a celei provenind din instalatiile noi sau transformate, fiecare parte contractanta se angajeaza sa elaboreze cele mai bune politici si strategii, inclusiv sisteme de control al calitatii aerului si, in cadrul acestor sisteme, masuri de control care sa fie compatibile cu o dezvoltare echilibrata, recurgind in special la cele mai bune tehnologii disponibile si aplicabile din punct de vedere economic si la tehnici care produc putine sau nici un fel de deseuri.

CAPITOLUL 4: Cercetare - dezvoltare

Art. 7

Partile contractante, potrivit nevoilor, vor intreprinde activitati concertate de cercetari si/sau de dezvoltare in domeniile urmatoare:

- a)** tehnici existente si propuse de reducere a emisiunilor de compusi sulfurosi si a altor poluanti atmosferici principali, inclusiv al realizarii lor tehnice si rentabilitatii acestor tehnici si repercursiunile lor asupra mediului inconjurator;
- b)** tehnici instrumentare si alte tehnici care permit supravegherea si masurarea nivelului emisiunilor si concentratiilor ambiante de poluanti atmosferici;
- c)** modele imbunatatite pentru intelegerea mai buna a transportului de poluanti atmosferici transfrontiere pe distante lungi;
- d)** efectele compusilor sulfurosi si ale altor poluanti atmosferici principali asupra sanatatii omului si mediului inconjurator, inclusiv agricultura, silvicultura, resursele materiale, ecosistemele acvatice si altele, vizibilitatea, in vederea stabilirii pe o baza stiintifica a determinarii relatiei doza/efect in scopul protectiei mediului inconjurator;
- e)** evaluarea economica, sociala si ecologica a altor masuri care sa permita atingerea obiectivelor referitoare la mediul inconjurator, inclusiv reducerea poluarii atmosferice transfrontiere pe distante lungi;
- f)** elaborarea de programe de invatamint si de formare privind poluarea mediului inconjurator prin compusi sulfurosi si alti poluanti atmosferici principali.

CAPITOLUL 5: Schimbul de informatii

Art. 8

(1) Partile contractante vor schimba, in cadrul organului executiv prevazut la art. 10 sau pe cale bilaterala, si in interesul lor comun informatii:

- a)** asupra nivelului emisiilor, potrivit unei periodicitati ce va fi stabilita, a poluantilor atmosferici conveniti, incepind cu bioxidul de sulf, plecind de la unitati teritoriale de dimensiuni convenite sau asupra fluxurilor de poluanti atmosferici, incepind cu bioxidul de sulf, care traverseaza frontierele statelor, la distante si perioade ce vor fi stabilite de comun acord;
- b)** asupra principalelor schimbari survenite in politicile nationale si in dezvoltarea industrială in general si efectele lor posibile, care ar fi de natura sa provoace modificari importante ale poluarii atmosferice transfrontiere pe distante lungi;

- c)** asupra tehnicilor de reducere a poluarii atmosferice care actioneaza asupra poluarii atmosferice transfrontiere pe distante lungi;
- d)** asupra costului prevazut al actiunilor, la nivelul tarilor, indreptate contra emisiunilor de compusi sulfurosi si altor poluanti atmosferici principali;
- e)** asupra datelor meteorologice si fizico-chimice referitoare la fenomenele survenite in timpul transportului poluantilor;

f) asupra datelor fizico-chimice si biologice referitoare la efectele poluarii atmosferice transfrontiere pe distante lungi si asupra intinderii pagubelor*) care, dupa aceste date, sint imputabile poluarii atmosferice transfrontiere pe distante lungi;

*) Prezenta conventie nu contine dispozitii cu privire la responsabilitatea statelor in materie de pagube.

g) asupra politicilor si strategiilor nationale, subregionale si regionale de lupta impotriva compusilor sulfurosi si altor poluanti atmosferici principali.

(2) Punerea in aplicare si largirea Programului concertat de supraveghere continua si de evaluare a transportului pe distante lungi al poluantilor atmosferici in Europa

Art. 9

(1) Partile contractante subliniaza necesitatea de a pune in aplicare "Programul concertat de supraveghere si de evaluare a transportului pe distante lungi a poluantilor atmosferici in Europa" (in continuare denumit EMEP) existent si, fiind vorba de largirea acestui program, convin sa puna accentul pe:

- a)** interesul lor de a participa si de a pune in aplicare EMEP-ul care, intr-o prima etapa, este axat pe supravegherea continua a bioxidului de sulf si a substantelor inrudite;
- b)** necesitatea utilizarii, de fiecare data cind este posibil, de metodologii de supraveghere comparabile sau normalizate;
- c)** interesul de a stabili programul de supraveghere continua in cadrul programelor nationale si internationale. Amplasarea statiilor de supraveghere continua si colectarea de date sint sub jurisdicia statelor in care sint situate aceste statii;
- d)** interesul de a stabili un program cadru concertat de supraveghere continua a mediului inconjurator care sa fie fondat pe programele nationale, subregionale, regionale si celelalte programe internationale actuale si viitoare si care tin seama de aceasta;
- e)** necesitatea de a schimba date asupra emisiilor, potrivit unei periodicitati ce va fi stabilita, de poluanti atmosferici determinati (incepind cu bioxidul de sulf) plecind de la unitati teritoriale de dimensiuni stabilite de comun acord sau asupra fluxului de poluanti atmosferici determinati (incepind cu bioxidul de sulf) care traverseaza frontierele statelor la distante si in perioade ce vor fi stabilite. Metoda, inclusiv modelul, utilizate pentru determinarea fluxurilor, precum si metoda inclusiv modelul, utilizate pentru determinarea existentei transportului de poluanti atmosferici, dupa emisiunile din unitati teritoriale, vor fi puse la dispozitia partilor si examinate periodic in vederea imbunatatirii;
- f)** intentia de a continua schimbul de actualizare periodica a datelor nationale asupra emisiunilor totale depoluanti atmosferici stabiliti, incepind cu bioxidul de sulf;
- g)** necesitatea de a furniza date meteorologice si fizico-chimice referitoare la fenomenele survenite in timpul transportului;
- h)** necesitatea de a asigura supravegherea continua a compusilor chimici din alte medii, precum apa, solul si vegetatia, si de a pune in aplicare un program de supraveghere analog pentru inregistrarea efectelor lor asupra sanatatii si mediului inconjurator;
- i)** interesul de a largi retelele nationale ale EMEP pentru a le face operationale in scopul combaterii si supravegherii.

CAPITOLUL 6: Organul executiv

Art. 10

1. Reprezentantii partilor contractante vor constitui, in cadrul consilierilor guvernamentali ai tarilor C.E.E. - O.N.U. pentru problemele mediului inconjurator, organul executiv al prezentei conventii si se vor reuni cel putin o data pe an in aceasta calitate.

2. Organul executiv:

- a)** va examina punerea in aplicare a prezentei conventii;
 - b)** va constitui, dupa cum se va stabili, grupuri de lucru pentru studierea problemelor legate de punerea in aplicare si dezvoltarea prezentei conventii si, in acest scop, pentru a pregati studiile si documentatia necesara si pentru a elabora recomandari;
 - c)** va exercita orice alta functie care ar putea fi necesara in virtutea dispozitiilor prezentei conventii.
- 3.** Organul executiv va utiliza serviciile organului de conducere al EMEP pentru a asigura participarea deplina a acestuia la activitatile prezentei conventii, in special in ceea ce priveste colectarea de date si cooperarea stiintifica.
- 4.** In exercitiul acestor functiuni, organul executiv va utiliza, de asemenea, cind va considera util, informatiile furnizate de alte organizatii internationale competente.

CAPITOLUL 7: Secretariat

Art. 11

Secretarul executiv al Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa va asigura, pentru organul executiv, functiunile urmatoare:

- a)** convocarea si pregatirea reuniunilor organului executiv;
- b)** transmiterea catre partile contractante a rapoartelor si a altor informatii primite ca urmare a aplicarii dispozitiilor prezentei conventii;
- c)** orice alta functie care ar putea sa-i fie incredintata de organul executiv.

CAPITOLUL 8: Amendamente la conventie

Art. 12

- 1.** Orice parte contractanta este indreptatita sa propuna amendamente la prezenta conventie.
- 2.** Textul amendamentelor propuse va fi supus in scris Secretariatului executiv al Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa, care il va comunica tuturor partilor contractante. Organul executiv va examina amendamentele propuse la reuniunea sa anuala urmatoare, in masura in care ar fi fost comunicate partilor contractante de catre secretarul executiv al Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa cu cel putin 90 de zile inainte.
- 3.** Un amendament la prezenta conventie va trebui sa fie adoptat prin consens de reprezentantii partilor contractante si va intra in vigoare pentru partile contractante care il vor fi acceptat dupa 90 de zile de la data la care doua treimi din partile contractante vor fi depus instrumentul lor de acceptare la depozitar. In consecinta, amendamentul va intra in vigoare pentru orice alta parte contractanta dupa 90 de zile de la data la care partea respectiva va depune instrumentul sau de acceptare a amendamentului.

CAPITOLUL 9: Reglementarea diferendelor

Art. 13

Daca un diferend apare intre doua sau mai multe parti contractante la prezenta conventie cu privire la interpretarea sau aplicarea conventiei, partile respective vor cauta o solutie pe calea negocierilor sau prin orice alta metoda de reglementare a diferendelor care le-ar fi acceptabila.

CAPITOLUL 10: Semnarea

Art. 14

1. Prezenta conventie va fi deschisa semnarii statelor membre ale Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa, statelor care au statut consultativ pe linga C.E.E. - O.N.U. in virtutea paragrafului 8 al Rezolutiei nr. 36 (IV) din 28 martie 1947 a Consiliului economic si social si organizatiilor de integrare economica regionala constituite de state suverane membre ale C.E.E. - O.N.U. si care au competenta de a negocia, incheia si aplica acorduri internationale in domeniile prevazute de prezenta conventie, la Oficiul Natiunilor Unite de la Geneva, din 13 pina la 16 noiembrie 1979, cu ocazia reuniunii la nivel inalt, in cadrul Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa asupra protectiei mediului inconjurator.

2.Fiind vorba de chestiuni care tin de competenta lor, aceste organizatii de integrare economica regionala vor putea, in numele lor propriu, exercita drepturile si sa se achite de responsabilitatile pe care prezenta conventie le confera statelor membre. In asemenea cazuri, statele membre ale acestor organizatii nu vor fi indreptatite sa exercite aceste drepturi in mod individual.

CAPITOLUL 11: Ratificarea, acceptarea, aprobarea si aderarea

Art. 15

- 1.Prezenta conventie va fi supusa ratificarii, acceptarii sau aprobarii.
- 2.Prezenta conventie va fi deschisa aderarii, incepind din 17 noiembrie 1979, statelor si organizatiilor prevazute la paragraful 1 al art. 14.
- 3.Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite, care va indeplini functiile de depozitar.

CAPITOLUL 12: Intrarea in vigoare

Art. 16

- 1.Prezenta conventie va intra in vigoare in 90 de zile de la data depunerii celui de al 24-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.
- 2.Pentru fiecare dintre partile contractante care ratifica, accepta sau aproba prezenta conventie sau adera la ea dupa depunerea celui de al 24-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, conventia va intra in vigoare in 90 de zile de la data depunerii de catre respectiva parte contractanta a instrumentului sau de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

CAPITOLUL 13: Retragera

Art. 17

In orice moment dupa implinirea a 5 ani de la intrarea in vigoare a prezentei conventii cu privire la o parte contractanta, respectiva parte contractanta va putea sa se retraga din conventie printr-o notificare scrisa adresata depozitarului. Aceasta retragere va produce efecte dupa 90 de zile de la data primirii notificarii de catre depozitar.

CAPITOLUL 14: Textele autentice

Art. 18

Originalul prezentei conventii, ale carei texte in egleza, franceza si rusa au aceeasi valoare, va fi depus la secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite.
Drept care subsemnatii, in mod convenit imputerniciti, au semnat prezenta conventie.
Incheiata la Geneva la 13 noiembrie 1979.